

Sey Omu

”Tapahtumasta saadaan yhteisöllinen fiilis niin joukkueeseen kuin laajemmin koko Suomi -jalkapalloyhteisöön.”

- Helsinki Cup -turnauksen yhteys osallistuvien joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiseen

Liikunnanohjaaja

Liikunnan ja vapaa-ajan
koulutus

Kevät 2019

KAMK • University
of Applied Sciences

Tiivistelmä

Tekijä: Sey Omu

Työn nimi: *”Tapahtumasta saadaan yhteisöllinen fiilis niin joukkueeseen kuin laajemmin koko Suomi -jalkapalloyhteisöön.”* - Helsinki Cup -turnauksen yhteys osallistuvien joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiseen

Tutkintonimike: Liikunnanohjaaja (AMK), liikunnan ja vapaa-ajan koulutus

Asiasanat: yhteisö, yhteisöllisyys, tapahtuma, urheilutapahtuma, Helsinki Cup

Opinnäytetyön toimeksiantaja oli Helsinki Cup Oy, joka järjestää vuosittain lapsille ja nuorille suunnatun jalkapalloturnauksen. Helsinki Cup -turnauksen vuosittain laatiman palautekyselyn mukaan yhdeksi merkittävimmäksi syyksi osallistua turnaukseen on ilmennyt yhteisöllisyys. Työn tarkoituksena oli tutustua syvälieremmin kyseiseen ilmiöön sekä selvittää urheilutapahtuman ja yhteisöllisyyden välistä yhteyttä.

Tutkimustehtävänä oli kartoittaa, minkälainen yhteys Helsinki Cup -turnauksella on osallistuvien joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiseen. Tutkimuksen tavoitteena oli löytää tekijöitä, jotka auttavat Helsinki Cupia edistämään joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumista. Työ suoritettiin laadullisena tutkimustyönä. Tutkimuksen kohderyhmänä oli turnaukseen Uudeltamaalta osallistuneet joukkueet. Tutkimuksen aineistonkeruu toteutettiin puhelinhaastatteluina, joissa tiedonantajina toimi joukkueen valmentaja. Tutkimukseen osallistui yhdeksän (9) valmentajaa.

Tutkimuksen avulla saatiin selville, että valmentajat kokevat yhteisöllisyyden olevan merkityksellistä joukkueen toiminnan kannalta. Yhteisöllisyys nähdään voimavarana, mikä on joukkueen toiminnan kannalta tärkeää. Yhteisöllisyyden näkökulmasta valmentajat kokivat Helsinki Cup -turnauksen merkittävimmiksi tekijöiksi sujuvat järjestelyt, turnauksen ajankohdan ja keston, oheisohjelman sekä imagon. Edellä mainittujen tekijöiden kautta turnaus mahdollistaa ”alustan” osallistuvien joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiselle. Jokainen valmentaja koki turnauksen sisältävän elementtejä, joilla on vaikutusta yhteisöllisyyden muodostumiseen. Tutkimuksessa esiintyi eroavaisuuksia valmentajien kokemuksista siitä, kuinka merkittävästi turnaus vaikuttaa suoraan oman joukkueen yhteisöllisyyden muodostumiseen. Merkittävimmät yhteydet turnauksen ja yhteisöllisyyden välillä olivat mahdollisuus toimia yhdessä, pitkäaikaisten muistojen ja kokemusten kerryttäminen sekä mahdollisuus olla osa laajempaa yhteisöä.

Tutkimustuloksiin ja teoretietoon pohjautuen turnaus voi lisätä yhteisöllisyyttä keskittämällä samojen ikäluokkien pelit lähemmäksi toisiaan, jolloin saadaan tehostettua joukkueen keskeistä yhdessäoloa sekä mahdollisuutta päästä kannustamaan/seuraamaan muiden omassa ikäluokassa pelaavien joukkueiden otteluja. Lisäksi yhteisöllisyyden tunnetta voitaisiin saada syvennettyä lisäämällä oheistoimintaa useampien pelipaikkojen yhteyteen sekä kannustamalla joukkueiden toimihenkilöitä näkemään turnaus erinomaisena mahdollisuutena lisätä yhdessäoloa ja yhteisiä kokemuksia esimerkiksi turnauksen tarjoaman tai omatoimisen oheisohjelman merkeissä.

Abstract

Author: Sey Omu

Title of the Publication: *“From the event we gain a sense of community for both the team and the wider Finnish football community.”- The connection between the Helsinki Cup tournament and a sense of community among the participating teams*

Degree Title: Bachelor of Sports and Leisure Management

Keywords: community, sense of community, event, sport event, Helsinki Cup

The thesis was commissioned by Helsinki Cup Oy, which organizes an annual football tournament for children and youth. Helsinki Cup conducts an annual feedback survey for participating teams, which indicated that one of the most important reasons for participating in the tournament was a sense of community. The goal of this thesis was to gain a more thorough understanding of the sense of community phenomenon and to discover the connection between a sport event and sense of community.

The purpose of the study was to identify the connection between the Helsinki Cup and a sense of community among the participating teams. The aim of the study is to find the factors that will help the Helsinki Cup to promote a team's sense of community. The research was conducted as a qualitative case study and the (telephone)interviews were used as a research method. The interviewees in the study were coaches. Nine (9) coaches participated in the study.

The study showed that coaches think that a sense of community is meaningful to their teams. Sense of community is seen as one of the strengths of the team. The interviewed coaches considered good organization, the date and duration of the tournament, peripheral programs, and image as contributing most significantly to a sense of community generated by the Helsinki Cup. Through the above-mentioned factors, the tournament enables a “platform” through which to develop the sense of community of participating teams. All the coaches felt that there were elements in the tournament that had an impact on sense of community formation. There were differences in coaching experience in terms of how significantly a tournament directly influenced the formation of their teams' sense of community. The most important links between the tournament and sense of community were the opportunity to be together, foster long-term memories and experiences, and to be part of a wider community.

Based on the research results and the theoretical framework of the study, the tournament can add a sense of community by bringing the football games of similar age groups closer to each other, thus possibly enhancing the teams' individual “together time” and the opportunity to follow and support the matches of other teams in the same age group. In addition, sense of community could be deepened by adding peripheral activities to different game venues, and encouraging team members to see the tournament as an excellent opportunity to increase together time and shared experiences for example, through a tournament or self-organized peripheral program.

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Yhteisöllisyyden muodostuminen	3
	2.1 Yhteisö.....	3
	2.2 Yhteisöllisyys	4
	2.2.1 Yhteisöllisyys lasten keskuudessa	7
	2.2.2 Hyvinvointia yhteisöllisyydestä	8
3	Tapahtumat	10
	3.1 Urheilutapahtuma	10
	3.2 Helsinki Cup -tapahtuma	11
4	Tutkimuksen tehtävä ja tavoite	13
5	Tutkimuksen toteutus.....	14
	5.1 Työn vaiheet	14
	5.2 Aineistonkeruumenetelmä.....	15
	5.3 Kohderyhmä ja otos	16
	5.4 Tiedonantajat	16
	5.5 Haastattelukysymykset	17
	5.6 Tutkimuksen analysointi.....	17
6	Tulokset	20
	6.1 Miten merkityksellisenä asiana valmentaja kokee oman joukkueen yhteisöllisyyden?	20
	6.2 Mitkä turnauksen tekijät ovat merkityksellisiä joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta?.....	23
	6.3 Minkälainen yhteys Helsinki Cup -turnauksella on joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiseen?.....	24
7	Pohdinta	28
	7.1 Opinnäytetyöprosessin arviointi	28
	7.2 Tutkimustuloksien arviointi.....	31
	7.3 Eettisyys ja luotettavuus	36
	7.4 Ammatillinen kehittyminen.....	38
	7.5 Jatkotutkimusmahdollisuudet.....	39
	7.6 Johtopäätös	40

8	Lähteet.....	42
---	--------------	----

LIITTEET

LIITE 1 Saateviesti valmentajille

LIITE 2 Haastattelukysymykset valmentajille

LIITE 3 Tutkimustulokset

1 Johdanto

Yhteisöllisyys on viime vuosina korostunut ryhmätoiminnassa yhä enemmän. Samalla se herättää keskustelua sen monimuotoisuuden vuoksi siitä, mitä se todellisuudessa tarkoittaa. Yhteisöllisyys koetaan pääasiassa positiivisena tunnetilana, jona se myös tässä työssä kuvataan. Yhteisöllisyyteen liittyviä tutkimuksia on tehty melko vähän (Koivula 2013, 20). Sen on kuitenkin havaittu kohentavan elämänlaatua ja hyvinvointia (Hyypä 2015, 10 - 11). Tämä työ tarkastelee urheilutapahtuman ja yhteisöllisyyden välisiä yhteyksiä. Tapahtumien tarkoitus liikunta- ja urheilualalla on muutakin kuin vain liikuttaa ihmisiä tai mahdollistaa liikunnan ja urheilun seuraaminen. Ne myös yhdistävät ihmisiä ja antavat kokemuksen tuntea yhteisöllisyyttä.

Opinnäytetyön toimeksiantaja on Helsinki Cup Oy, joka järjestää vuosittain lapsille ja nuorille suunnatun Helsinki Cup -jalkapalloturnauksen. Turnaus liikuttaa vuosittain yli 20 000 junioripeelaajaa. Helsinki Cupin roolina on edistää lasten ja nuorten yhteisöllisyyttä ja hyvinvointia. Viime vuosina turnauksen saamien palautteiden mukaan joukkueiden merkittävimiksi syiksi osallistua turnaukseen ovat olleet perinteet, lasten ilo sekä yhteisöllisyys. Nämä tekijät ovat vahvasti linjanneet turnauksen toimintaa ja tavoitteita. Tämä opinnäytetyö keskittyy yhteen näistä merkittävimmistä osallistumisen syistä pidettyihin tekijöihin eli yhteisöllisyyteen.

Tutkimustehtävänä on kartoittaa, minkälainen yhteys Helsinki Cup-turnauksella on osallistuvien joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiseen. Opinnäytetyön tavoitteena on löytää tekijöitä, jotka auttavat Helsinki Cupia edistämään osallistuvien joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumista. Tutkimus etsii vastauksia seuraaviin tutkimuskysymyksiin: Miten merkityksellisenä asiana valmentaja kokee oman joukkueen yhteisöllisyyden? Mitkä turnauksen tekijät ovat merkityksellisiä joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta? Minkälainen yhteys Helsinki Cup-turnauksella on joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiseen?

Työ suoritettiin laadullisena tapaustutkimuksena. Kuviossa 3 on kuvattuna tutkimusprosessin vaiheet. Työn tutkimusmenetelmänä oli (puhelin)haastattelu ja tiedonantajina toimi joukkueiden valmentajat. Tutkimusta rajattiin siten, että siinä keskityttiin ainoastaan joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiseen. Tutkimuksen kohderyhmänä oli kesällä 2018 Uudeltamaalta osallistuneet joukkueet, jotka eivät käyttäneet majoituspalveluja turnauksen aikana. Toimeksiantaja toivoi saavansa näkemyksen siitä, miten turnauksen yhteisöllisyys on vaikuttanut joukkueisiin, jotka

eivät viettäneet koko turnausviikkoa yhtä tiiviisti yhdessä kuin majoittuvien joukkueiden voitiin olettaa viettävän.

Henkilökohtaisena työn tavoitteena on saada lisää näkemystä työn aiheesta sekä oppia toteuttamaan laadullinen tutkimustyö. Tavoitteena on perehtyä, minkälainen merkitys yhteisöllisyydellä on ihmisen kasvuun, kehitykseen ja hyvinvointiin sekä miten liikunta ja siihen liittyvät tapahtumat voivat edistää yhteisöllisyyden tunnetta. Tutkimuksen toteuttamisen tarkoituksena on osoittaa kykyä luoda laadullinen tutkimus soveltaen olemassa olevaa tietoa ja tarkoituksenmukaisia tutkimusmenetelmiä.

Tämä opinnäytetyö on ajankohtainen ja toivottu toimeksiantajalle, koska he eivät ole aikaisemmin selvittäneet vastaavanlaista syvällisempää tietoa aiheesta. Toivon, että opinnäytetyö herättelee myös joukkueiden valmentajien ajatuksia yhteisöllisyydestä sekä siitä, minkälainen vaikutus esimerkiksi tapahtumilla tai yksittäisillä tekijöillä voi olla joukkueen yhteisöllisyyden muodostumiseen. Opinnäytetyö antaa näkemystä myös muille tapahtumien kanssa työskenteleville siitä, minkälaiset tekijät voivat olla merkityksellisiä osallistujien yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta.

Työn teoreettinen osuus kertoo, miten yhteisöllisyys nähdään tämän työn näkökulmasta. Siinä käsitellään, miten tapahtumat vaikuttavat yhteisöllisyyteen sekä minkälainen merkitys yhteisöllisyydellä on lapsille ja hyvinvoinnille. Teoriakatsauksessa on hyödynnetty sekä suomen että englannin kielisiä tutkimuksia ja kirjallisuutta.

2 Yhteisöllisyyden muodostuminen

McNeillin & McNeillin (2014, 20) mukaan ihmisten välinen verkko on ollut olemassa vähintään puhekyvyn lähtien. Heidän mukaansa verkko tarkoittaa joukkoa yhteyksiä, jotka yhdistävät ihmiset toisiinsa. Yhteydellä tarkoitetaan lähes mitä tahansa, kuten sukulaisuutta, ystävyyttä, yhteistä uskontoa tai satunnaista tapaamista. Vuosien saatossa se on muuttanut luonnettaan ja merkitystään niin paljon, että siitä on alettu puhumaan monikossa (verkosto). Verkostot ovat ohjanneet ihmisten päivittäisiä pyrkimyksiä ja toimia, mitä tapahtuu nykypäivänäkin. (McNeill & McNeill 2014, 19 - 20.)

Ensimmäinen maailmanlaajuinen verkosto syntyi, kun varhaiset esi-isämme valloittivat mantoireita ja loivat yhteishenkeä pieniin yhteisöihinsä. 12 000 vuotta sitten väestön kasvun myötä verkkojen tiheessä alkoi muodostumaan uusia tiheämpiä verkostoja. Ihmiset alkoivat viettämään enemmän aikaa toistensa kanssa useammin, joten pienempiä verkkoja alkoi muodostua. Siitä huolimatta ensimmäinen maailmanlaajuinen verkko ei hävinnyt mihinkään vaan verkot muodostuivat tämän sisälle. (McNeill & McNeill 2014, 20 - 21.)

Yhteiskunnallinen valta pohjautuu viestinnälle, joka on mahdollistanut yhteistyön ihmisten välille. Yleinen suuntaus historiassa on ollut edetä kohti laajempaa ihmisten välistä yhteistyöstä. Sen myötä usean ihmisen ryhmällä on ollut mahdollisuus edetä kohti yhteistä tavoitetta. Yhteistyötä on pidetty mahdollisuutena erikoistua siihen, minkä ihmiset taitavat parhaiten. Historian saatossa yhteistyön ansiosta yhteisöistä on ollut mahdollista tulla rikkaampia ja voimakkaampia. Ryhmän välisen viestinnän ja yhteistyön parantuessa ryhmän jäsenet ovat voineet parantaa myös selviytymismahdollisuuksiaan. (McNeill & McNeill 2014, 22 - 23.)

2.1 Yhteisö

Sosiaalinen kasvu yhteiskunnalliseen elämään toisten ihmisten kanssa tapahtuu yhteisöissä (Nordback 2017, 10). ”Yhteisö” yleisenä käsitteenä on laaja, sillä sen merkitys voi vaihdella asiayhteydestä riippuen. Ryhmä -käsitettä saatetaan myös käyttää yhteisö -käsitteen kanssa synonyymeina, vaikka ne eivät välttämättä tarkoittakaan samaa. Kyseisiä käsitteitä on tärkeää käyttää johdonmukaisesti (Koivula 2010, 17) sekä tarvittaessa tarkentaa niiden merkitystä käytön yhteydessä (Kaipio 2000, 2, 11).

Alun perin yhteisöstä puhuttaessa on tarkoitettu ihmisten välistä luonnollista yhteenliittymää. Yhteisöt ovat lähtökohtaisesti samanlaisessa tilanteessa olevien henkilöiden vapaaehtoisesti muodostamia yhteisöjä. (Kopakkala 2011, 31.) Wiesenfeld (1996, 345) kuvaa yhteisön dynaamiseksi, historiallisesti muodostuneeksi ja kompleksiksi rakennelmäksi. Yhteisö on yksilöistä koostunut ryhmä, joka jakaa yhteisiä piirteitä. Tällaisena piirteenä voidaan pitää ympäristöä, jossa he elävät tai työpaikkaa, jossa jäsenet työskentelevät. Yhteisössä jäsenet nauttivat toistensa seurasta ja auttavat mielellään toisiaan. Yhteisö luodaan sosiaalisen rakenteen kautta, jossa jäsenien henkilökohtainen identiteetti sulautuu yhteisön identiteettiin. Siksi yhteisön jäsenyydestä puhuttaessa painotetaan yhteisön identiteetin muodostumista. (Wiesenfeld 1996, 339.)

Yhteisö voidaan erottaa satunnaisesta joukosta sen merkityksellisyyden vuoksi. Yhteisössä toimimisen tarkoituksena on niin sanotusti erottautua muista siihen kuulumattomista eli "toisista". (Raina 2012, 11 - 12.) Yksi tällainen erottautumistapa on "me" -sanon käyttö (Wiesenfeld 1996, 338). Jäsenten tuntemisen aste määräytyy melko lailla yhteisön koon ja tehtävän mukaan. Ryhmäidentiteetti muotoutuu yhteisön jäseniä yhdistävistä asioista, kuten arvoista, käytänteistä, toiminnasta sekä tavoitteista. Mitä pienempi yhteisö on kyseessä, sitä konkreettisempina voidaan pitää yhdistäviä asioita. Yhteisöä yhdistäviin tekijöihin liittyy sopimuksellisuus. Jotta se näyttäytyy käytännössä, edellytyksenä on vuorovaikutus yhteisön jäsenten kanssa. Globaali yhteisöllisyys muodostaa maailmanlaajuisen suojaverkon, joka hämärtää kuitenkin yhteisöjen rajapintoja ja kykyä välittää niistäkin, jotka eivät kuulu omaan ydinyhteisöön. (Raina 2012, 10 - 29.)

Ennen vanhaa yhteisö on perustunut sukulaisuuteen tai naapurustoon, mutta vuosien saatossa se on muuttunut (Kopakkala 2011, 31). Aikoinaan yhteisöihin kasvettiin ja yhteisölle oli tyypillistä, että niissä elettiin koko elämän ajan. Erilaisuus koettiin yhteisöä heikentävänä tekijänä eikä vähemmistöryhmiä pidetty suurella arvolla. Nykypäivänä on tavanomaisempaa vaihdella yhteisöjä tai kuulua samanaikaisesti useampaan yhteisöön. (Raina 2012, 14 - 20.) Yhteisöt voivat muokata meitä ihmisinä, jolloin jäsenillä on mahdollisuus myös kehittyä yksilöinä yhteisön sisällä (Wenger 1998, 4 - 6).

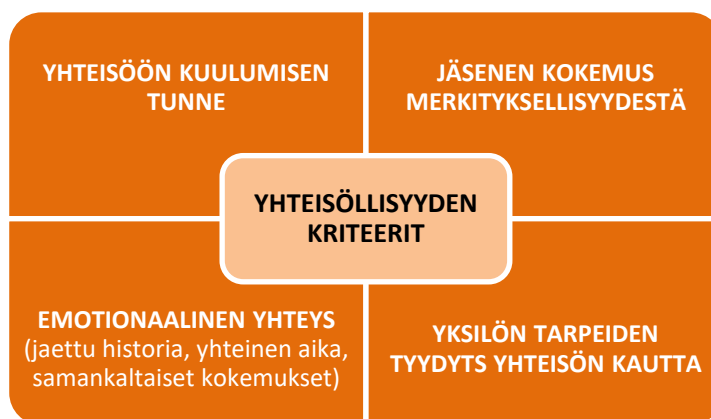
2.2 Yhteisöllisyys

Yhteisöllisyys on termi, joka kuvaa sitä, mitä yhteisön jäsenet tuntevat ja ajattelevat toisistaan sekä itse yhteisöstä (Ross & Searle 2018, 3). Yhteisöllisyys mielletään yleensä tavoittelemisen arvoisena laadukkaana ihannetilana. Tavallisesti se liitetään positiivisesti koettuun tilaan, mutta se

voi olla myös kielteistä. Tarkan määrittelyn tekee haasteelliseksi sen monimuotoisuus. Yhteisöllisyys perustuu lähinnä kokemukseen tuntea yhteisöllisyyttä, minkä johdosta sen tulkinta riippuu ihmisestä. (Koivula 2013, 19 - 24; Chavis, Hogge, McMillan & Wandersman 1986, 24 - 25.) Tulkinta tapahtuu käytännössä tilanteiden ja omien arvojen mukaisesti (Raina & Haapaniemi 2005, 5).

Yhteisöllisyyttä ei periaatteessa voida opettaa, vaan siihen ”kasvetaan” ja sitä kehitetään ajan kuluessa, jolloin kokemus yhteisöllisyydestä vahvistuu. Yhteisöllisuuden muodostumista voidaan siis pitää pitkäaikaisena prosessina. (Koivula 2013, 23 - 24.) Yhteisöllisyyden on katsottu tukevan terveyttä, hyvinvointia ja oppimista (Hyyppä 2015, 10 - 15; Paasivaara & Nikkilä 2010, 7 - 9). Teknologian ja uuden median kehityksen myötä ihmisten välinen sosiaalinen kanssakäynti sekä yhteistoiminta ovat kuitenkin kasvaneet ja muuttaneet muotoaan (Kangaspunta 2011, 7).

Yhteisöllisyydellä tarkoitetaan kokemukseen perustuvaa tunnetta yhteisöön kuulumisesta sekä yhteisön merkitystä jäsenelle ja hänen tarpeidensa toteutumiselle. Yksi oleellisimmista asioista yhteisöön liittymisessä on yksilön kokemus yhteisöön kuulumisesta ja sen merkityksestä toisilleen. (Chavis ym. 1986, 25.) Yhteisöllisyyden peruselementteinä voidaan pitää neljää tekijää, jotka muodostavat kriteerit yhteisöllisyydelle: 1) yhteisöön kuulumisen tunne, 2) jäsenen kokemus siitä, että hän merkityksellinen yhteisölle, 3) yksilön tarpeet tyydyttyvät yhteisön jäsenyyden kautta sekä 4) jaettu emotionaalinen yhteys (jaettu historia, yhteinen aika, samankaltaiset kokemukset tms.) (kuvio 1). (Chavis ym. 1986, 25.)

Kuvio 1. Yhteisöllisyyden muodostumisen kriteereinä voidaan pitää neljää peruselementtiä. (Chavis ym. 1986, 25)

Kaipio (2000, 11) viittaa yhteisöllisyydellä ihmisten väliseen vuorovaikutuksen tapaan, ihmisten väliseen suhteeseen, yhteisyyteen tai mikä on tietyille ihmisryhmälle yhteistä. Kun taas Koivula (2010, 22) kuvaa yhteisöllisyyden olevan jotain sellaista, jota hyvä yhteisö omaa toisin kuin mitä

”tavalliselta” ryhmittymältä puuttuu. Hyypän (2015, 10 - 11) kertoman mukaan yhteisöllisyydellä tarkoitetaan sosiaalista pääomaa (arkikielessä yhdessä puuhaamista), jossa ihmisten välinen sosiaalinen luottamus auttaa osallistumaan ja toimimaan erilaisissa yhteisöissä. Sosiaalisen pääoman yhteisöissä tyypillistä on yhteenkuuluvuuden ja me-hengen tunteminen. Sosiaalinen pääoma nähdään yhteisön ominaisuutena ja sillä tarkoitetaan tiettyyn yhteisöön kuuluvien henkilöiden yhteenkuuluvuutta, joka ilmenee yhdessä tekemisen sekä keskinäisen luottamuksen kautta. (Hyypä 2015, 10 - 11.)

Yhteisöllinen yhteisö jakaa saman ajatusmaailman ja on kykeneväinen toimimaan sujuvasti. Yhteisöllisen yhteisön jäsenet ymmärtävät, että he tarvitsevat toisiaan yhteisen päämäärän saavuttamiseksi. Yhteisöllisyyttä tukevia tekijöitä ovat muun muassa uudistusmielisyys (innostus uuden oppimiselle ja muutosvalmius), vapaus toimia (uskallus ottaa riskejä, vapaus yrittää ja kehittyä) ja salliva ilmapiiri (tasa-arvo, rakentava keskustelu, luottamus, avoimuus). (Paasivara & Nikkilä 2010, 14 - 19.)

Yhteisöllisyyden on katsottu lähtevän arvoista, joiden ympärille yhteisöllisyyttä rakennetaan (Paasivara & Nikkilä 2010, 14). Tämän päivän yhteisöjen arvopohjat koostuvat tasa-arvosta, kunnioituksesta, oikeudenmukaisuudesta sekä kaikkien mahdollisuudesta vaikuttaa ja osallistua päätöksentekoon. Erilaisuus nähdään mahdollisuutena ja rikkautena. Tällaisessa ympäristössä jokainen voi toimia omana itsenään pelkäämättä muiden arvostelua. Nämä tekijät tukevat yhteisöllisyyden peruselementteinä pidettävien kriteereiden toteutumista. Yhteisöllisyys voidaan siis katsoa huonoksi, jos edellä mainitut asiat eivät näy toiminnassa tai henkilökohtaiset intressit määrittävät liikaa toimintaa. (Raina 2012, 25 - 28.)

Yhteisöön voi kuulua, vaikka ei olisikaan siinä niin aktiivinen toimija. Konkreettinen yhteinen toiminta vaikuttaa kuitenkin yhteenkuuluvuuden tunteeseen, jolloin yhteisöllisyys vahvistuu. (Kopakkala 2011, 31.) Yhtenä tärkeimpinä hetkinä voidaan siis pitää jäsenien välisiä yhteisiä hetkiä, joiden aikana arvot konkretisoituvat ja niistä muotoutuu yhteisön normit. Yhteiset hetket luovat tärkeän pohjan yhteisön kehittymiselle, mutta eivät tietenkään pelkästään riitä yhteisöllisyyden rakentumisen edistämiseksi. Yhteiset hetket edesauttavat rakentamaan normeja ja toimintatapoja, jolloin ne myös omaksutaan todennäköisemmin. Jäsenten välisellä vuorovaikutuksella, kuten kokemusten jakamisella sekä ajatuksista keskustelemalla jäsenet pystyvät luomaan myös jotain ainutlaatuista, mikä lisää kokemusta merkityksellisyydestä, yhteenkuuluvuudesta sekä mahdollisuudesta vaikuttaa yhteisöön. Yhteisten hetkien määrä riippuu täysin kunkin yhteisön ominaisuuksista ja kokoontumisen sisällöstä. Lasten ja nuorten keskuudessa tiiviimpi yhdessä olo on

merkittävä tekijä, koska se luo yhteisöön ja jäsenten välille turvallisuuden tunnetta. Tämä mahdollistaa matalamman kynnyksen käsitellä esimerkiksi myös kriisejä ja konfliktitilanteita. (Ikonen 2006, 153 - 157; Haapamäki 2000, 33 - 38.)

Arvojen muututtua yhteisöllisyyden suhteen esiintyy yhä suurempia määrällisiä ja laadullisia vaatimuksia. Haasteena on, kuinka saadaan rakennettua yhteisöjä siten, että mainitut arvot näkyvät todellisuudessa myös käytännön vuorovaikutuksessa. Yksilöllisyyttä korostetaan myös nykypäivänä ja se on yhtä lailla noussut yhdeksi tärkeimmistä arvoista. Tämä kuitenkin astuu vastakkain yhteisöllisyyden kanssa, jolloin ihminen on aina tietyllä tapaa riippuvainen toisista. Yhteisöllisyydestä puhuttaessa jonkinasteista autonomiasta luopumista tapahtuu yhteisen hyvän vuoksi, jolloin ei voikaan tehdä kaikkea, mitä itse haluaisi. Mikäli kuitenkin autonomiaa ei menetä kokonaan, sen ei ole katsottu heikentävän kohtuuttomasti itsenäisyyden kokemusta. (Raina 2012, 13 - 28.) Hyvä yhteisö auttaa toteuttamaan jäsenien omaa yksilöllisyyttään ja siksi erilaisuus nähdään positiivisena asiana (Paasivaara & Nikkilä 2010, 37).

2.2.1 Yhteisöllisyys lasten keskuudessa

Yksi merkittävä yhteisöllisyyden tunteen kriteeri on yhteenkuuluvuuden tunne eli tunne olla osa yhteisöä. Se on tärkeässä osassa lasten kehitystä ja sen laiminlyöminen voi aiheuttaa ikäviä kehitykseen liittyviä seurauksia. Yhteisöön kuuluminen antaa lapselle erinomaisen mahdollisuuden opetella taitoja, joita ihminen tarvitsee toimiakseen yhteiskunnan jäsenenä. Yhteisöön kuuluminen tarjoaa lapselle ajanvietettä sekä tunteen johonkin kuulumisesta. Tunne kuulua hyväksytyksi ryhmään auttaa rakentamaan lapsen omaa identiteettiä. Yhteisöllinen ryhmä mahdollistaa yhdessä toimimisen opettelun sekä kompromissien tekemisen lisäksi jäämäkkyyttä ja omien mielipiteiden ilmaisua. Urheilutoiminnassa esimerkiksi valmentajalla on suuri rooli turvallisen, avoimen ja innostavan ilmapiirin luomisessa, jotta lapsi voi kokea kuuluvansa joukkueeseen. (Lintunen 2015, 79 - 86; Marjanen, Ahonen & Majoinen 2013, 47 - 48.)

Koivulan (2010, 111) mukaan lasten keskuudessa yhteisöllisyyden on koettu muodostuvan ja ilmenevän yhteisen toiminnan, vuorovaikutuksen, ystävyysuhteiden sekä yhteenkuuluvuuden tunteen kautta. Ystävyysuhteita voidaan pitää perusedellytyksenä yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta. Keskinäiset ystävyysuhteet vahvistuvat, kun jäsenet yhteisönä rakentavat yhteistä historiaa, toimintatapoja ja normeja. Ystävyysuhteiden avulla yhteisöllisyys laajenee koko

yhteisöä koskevaksi yhteisöllisyydeksi. (Koivula 2010, 111; Ikonen 2006, 153 - 157.) Yhteenkuuluvuuden tunne luo positiivisen siteen lasten ja toiminnan välillä ja antaa syvempää merkitystä toiminnalle. Tunne auttaa selviytymään myös ristiriitaisista tilanteista ja ylläpitämään toimintaa haasteista huolimatta. (Koivula 2010, 115.) Sosiaalinen vuorovaikutus tarkoittaa ihmisten välistä toimintaa. Vuorovaikutus alkaa varhain lapsuudessa ja jatkuu läpi elämän. Vuorovaikutus kehittää sosiaalisia taitoja ja sen aikana lapsi oppii yhteiskunnan arvoista ja normeista lähtöisin olevia käyttäytymissääntöjä ja toimintatapoja. On myös merkitystä, onko lapsi vuorovaikutuksessa pelkästään saman ryhmän kanssa vai useimpien ryhmien kanssa tietyn ajanjakson aikana. Mikäli lapsi toimii vuorovaikutuksessa usean ryhmän kanssa saman aikaisesti, vuorovaikutuskokemus on vähäisempi tiettyä ryhmää kohden. (Kauppila 2005, 19; Howes 1988, 9 - 10.)

”Me” -sanana käytöllä voidaan osoittaa sitoutumista yhteiseen toimintaan. Se kertoo lasten yhteisöjen muodostumisen tarpeesta, jolla tarkoitetaan ryhmän identiteettiä. (Fernie, Kantor & Whalley 1995, 159; Koivula 2010, 74 - 75.) Koivulan (2010, 105) tutkimuksessa ”me” sanan käyttöä havaittiin esiintyvän täysin uuden ryhmän kohdalla muutaman kuukauden sisällä ensi kohtaamisesta. Aitoja yhteisöllisyyden ominaisuuksia voitiin kuitenkin havaita vasta noin 6-12-kuukauden sisällä. Tämä kertoo yhteisöllisyyden kehittymisen olevan aikaa vievä prosessi. (Koivula 2010, 105.)

2.2.2 Hyvinvointia yhteisöllisyydestä

Yhteisöjen on katsottu olevan merkittäviä monista syistä johtuen. Ihmisen on katsottu saavan elinvoimaa yhteisöistä. Ne pidentävät elinikää, lisäävät sosiaalisten suhteiden määrää ja vähentävät riskiä sairastua sydän- ja verisuonitauteihin. Syrjiminen, epätasa-arvoisuus ja ylipäättensä syrjäytyminen saattavat muodostaa aivoissa samankaltaista tunnetta kuin fyysinen kipu. (Hyyppä 2011, 15; Hyyppä 2015, 11.)

Yhteisöllisyyden vaikutuksia terveyteen on tutkittu viime vuosina muun muassa sosiaalisen pääoman avulla. Väestötutkimuksien mukaan yhteisöllisen toiminnan synnyttämällä sosiaalisella pääomalla ja keskinäisellä luottamuksella on edistäviä vaikutuksia terveyteen sekä elämänsä piteneeseen. (Hyyppä 2011, 15; Hyyppä 2015, 11.) Pohjoismaissa (Suomi, Ruotsi ja Norja) suoritettujen laajien väestötutkimusten osoittavat, että sosiaalisesti aktiiviset henkilöt säilyttävät mielen-terveytensä merkittävästi paremmin kuin passiiviset. Mitä enemmän on yhteistä toimintaa ja sitä kautta syntyvää yhteisöllisyyden tunnetta, sitä pidempään ihmiset elävät. (Hyyppä 2015, 11.)

Viimeisten vuosien aikana on havaittu, millainen monitahoinen neurobiologinen järjestelmä välittää sosiaalisen pääoman vaikutuksen ihmisen aivoihin ja edelleen terveydeksi. Panostaminen sosiaaliseen pääomaan onnistuu vain yhteisössä. Sosiaalisen läsnäolon tunne virkistää ja kohentaa mielialaa. Yhteisöissä toimimisen vaikutus mielenterveyteen johtuu yhteisöllisyyden tunteesta, joka muuttaa aivojen toimintaa. Erilaiset yhteiset hetket antavat kanssa ihmisen läsnäolon, kuitenkin yksin sosiaalisessa paikassakin vieraileva henkilö voi myös kokea alitajunnassaan kanssaihmissen läsnäolon. (Hyypä 2015, 10 - 11.)

Ikätoverit, sosiaaliset suhteet ja yhteisöllisyys toimivat yleensä vetovoimana urheiluun osallistumiselle (Itkonen & Tolonen 2010, 83; Warner, Kerwin, Walker 2013, 350). Fyysisellä liikunnalla on huomattava osuus etenkin lasten ja nuorten kasvun, kehityksen ja terveyden sekä niiden kautta hyvinvoinnin suhteen (Torppa 2005, 2). Fyysisellä aktiivisuudella on havaittu olevan positiivinen yhteys yhteisöllisyyteen (Ross & Searle 2018, 1-33). Fyysinen aktiivisuus vaikuttaa yksinäisyyden tunteeseen. Yksinäisyyden tunteminen on yleisempää vähän liikkuvilla. Lasten ja nuorten keskuudessa urheiluseuratoiminnassa olevat kokevat vähemmän yksinäisyyttä kuin urheiluseuratoimintaan osallistumattomat. (Kokko & Martin 2019, 132 - 134.) Etenkin teknologian osuuden kasvaessa liikunnan tarjoama yhdessä olon merkitys korostuu. Yhä nuorempana aloitettu älylaitteiden käyttö passivoittaa lapsia. Liikunta mahdollistaa sosiaalisen yhdessäolon, jolloin fyysinen ja psyykinen terveydentila kohentuu samanaikaisesti. (Suoninen-Erhiö 2005, 4.)

Vaikka liikunnalla onkin vaikutusta sosiaalisten ongelmien ehkäisyssä, täytyy kuitenkin muistaa, että liikuntaharrastuksissa esiintyy silti kiusaamista ja syrjintää, mikä on huolestuttavaa (Hakanen, Myllyniemi & Salasuo 2019, 47-51). Yhteisöllisyyden tutkiminen etenkin nuorison keskuudessa olisi erityisen tärkeää. Urheilun mahdollistamat sosiaaliset ”edut”, kuten yhteisöllisyys ovat nousseet yhä merkityksellisemmiksi. Lisäämällä yhteisöllisyyden tutkimista voitaisiin myös löytää yhteisöllisyyttä kohentavia tekijöitä. (Warner ym. 2013, 350 - 356.)

3 Tapahtumat

Tapahtumat ovat tilaisuuksia, joihin kokoonnutaan tietyn tarkoituksen vuoksi. Tapahtumat ovat ajallisia ilmiötä, joilla on alku ja loppu. Ne voivat olla suunniteltuja tai suunnittelemattomia. Tapahtuma voi olla esimerkiksi juhla, messu, näyttely tai jonkinlainen urheilutilaisuus ja se voidaan toteuttaa esimerkiksi sisällä, kadulla, puistossa tai stadionilla. Tapahtuma ei siis lähtökohtaisesti katso aikaa tai paikkaa. Tapahtuman sisältö ja fasilitetit riippuvat lähinnä tapahtuman luonteesta. (Jones 2018, 2-3; Getz & Page 2016, 46.)

Suunniteltu tapahtuma sisältää yleisesti ottaen tietynlaisen ohjelman ja/tai aikataulun. Suunniteltu tapahtuma toteutuu yleensä tietyssä paikassa, vaikka tapahtuman tila voi vaihdella tapahtumasta riippuen. Yksi sama tapahtuma voi olla kertaluontoinen tai toistuva ja se voi sijaita samanaikaisesti useammassa paikassa. Vaikka tapahtumat olisivatkin muodoltaan samanlaisia, niitä on lähes mahdotonta kopioida täysin. Osanottajien tunnelmat, asenteet ja odotukset ovat joka kerta uusia, minkä vuoksi kokemukset vaihtelevat vaikka tapahtuman asetelma pysyisikin samana. Siksi tapahtumien ainutlaatuisuutta voidaan pitää houkuttelevana syynä osallistua niihin. (Getz & Page 2016, 46.)

3.1 Urheilutapahtuma

Urheilutapahtumat erottuvat usein muista tapahtumista sen rakenteen vuoksi (paikat, säännöt, joukkue vs. yksilölaji). Oli niillä merkitystä tai ei, urheilu mahdollistaa monenlaisia kokemuksia sen monimuotoisuuden takia. Vaikka urheilu onkin jokaiselle urheilijalle yksilöllistä (esim. oma suoritus), se on myös sosiaalista (joukkue, urheilijoiden yhteisö tms.). Yksilölajin harrastaja saattaa esimerkiksi harjoitella useita kertoja kohti päämäärää eli kilpailua varten. Urheilutapahtumassa yksilöurheilijalla on mahdollisuus kokea merkittävää yhteenkuuluvuuden tunnetta kilpaillessa muiden lajitovereiden kanssa, joilla on samat tavoitteet ja päämäärä. Näin ollen urheilutapahtumat voivat fyysisen kunnon kohentumisen lisäksi vaikuttaa positiivisesti hyvinvointiin ja sosiaalisiin suhteisiin. Urheilutapahtumassa yksilölle tai joukkueelle ei välttämättä ole aina tärkeintä voitto vaan se voi merkitä muutakin. Se voi kehittää myös vuorovaikutusta sekä mahdollistaa uuden oppimisen. (Getz & Page 2016, 211 - 241.) Itkosen & Tolosen (2010, 76) tutkimuksessa erilaiset tapahtumat ja kilpailut nähtiin kokoontumispaikkoina, joissa tärkeänä koettiin hauskanpito ja yhteisöllisyys.

Tapahtumien yhteyksissä puhutaan usein myös elämyksistä ja erilaisista kokemuksista. Jotta tapahtumia voidaan suunnitella asiakaskokemuksia vastaavaksi, on tärkeää tietää, mistä positiiviset kokemukset ovat lähtöisin ja mikä niihin vaikuttaa. On myös tärkeää selvittää, minkälaisia kokemuksia ne tuovat eri sidosryhmille, kuten osallistujille, yhteistyökumppaneille tai vapaaehtoisille. (Getz & Page 2016, 222.)

Yhteisöllisyyteen liitettävät elämykset koetaan usein esimerkiksi juuri tapahtumien yhteydessä. Elämyksenä voidaan pitää muistiin painuvaa ainutlaatuista kokemusta. Elämys voidaan osoittaa esimerkiksi tunteena, tilanteena tai kokemuksena. Pääasiassa elämyksillä viitataan positiivisiin ja myönteisiin kokemuksiin, mutta elämyksinä voidaan pitää myös haasteellisia kokemuksia. Elämykset ovat siis erilaisia ja niiden kriteerit vaihtelevat kokijakohtaisesti. Elämyksillä on kasvattavaa sekä tiedollista merkitystä. Elämyksien synty voidaan liittää kokemukseen tuntee osallisuutta johonkin suurempaan, jolloin osallistujien tunne tilanteen merkityksellisyydestä on samanlainen. Erityisiä tuntemuksia ja elämyksiä ihminen saattaa kokea myös matkailun myötä (esimerkiksi kauempana sijaitsevat harrastusleirit ja urheilutapahtumat), jolloin vietetään aikaa tuntemattomassa ympäristössä. Elämyksien ja tunnelman jakaminen muiden kanssa ja nauttiminen sosiaalisesta tapahtumasta yhdessä lisää yhteenkuuluvuutta eli tunnetta olla osa yhteisöä. (Löfblom 2013, 137 - 139; Getz & Page 2016, 211 - 241.) Tuntemattomassa ympäristössä korostuvat yhteisön jäsenten merkitys ja yhteinen vietetty aika, jolloin ihmisellä on mahdollisuus kokea samanlaisuutta ja me -tunnetta herkemmin (Löfblom 2013, 137 - 139).

3.2 Helsinki Cup -tapahtuma

Helsinki Cup on yksi maailman suurimmista lasten ja nuorten (7-18-v.) jalkapalloturnauksista. Turnauksen järjestäjänä toimii Helsinki Cup Oy, jonka omistavat HJK Oy sekä FC Honka ry. Turnaus on viikon mittainen kesätapahtuma ja sitä on järjestetty Helsingissä vuodesta 1976 lähtien. Vuosien aikana se on vakiinnuttanut paikkansa osana helsinkiläistä katukuvaa. (Haimila 2019.)

Turnaus tunnetaan kansainvälisyydestään ja edustettuna ovat joukkueet niin eri puolilta Suomea kuin ympäri maailmaa. Alkujaan Helsinki Cup -turnaus pelattiin noin 200 joukkueen voimin, mutta nykypäivänä osallistuvien joukkueiden määrä on yltänyt yli 1300 joukkueeseen. Helsinki Cup on joukkuemäärällisesti mitattuna maailman kolmanneksi suurin juniorijalkapalloturnaus. Helsinki Cupia suuremmat turnaukset Gothia Cup ja Norway Cup järjestetään myös Pohjoismaissa. (Haimila 2019.)

Turnaus liikuttaa yli 20 000 lasta ja nuorta tukien heidän yhteisöllisyyttä ja hyvinvointia. Turnaus pyrkii tarjoamaan kaiken tasoisille joukkueille mielekästä pelaamista harraste-, yleis- ja elite -sarjoissa. Helsinki Cup haluaa toiminnallaan näyttää olevan suvaitsevainen turnaus, jonka tavoitteena on tarjota iloa sekä unohtumattomia elämyksiä niin pelaajille, taustahenkilöille kuin kannustajillekin. (Helsinki Cup 2019.)

Pitkän turnaushistorian myötä Helsinki Cupin turnauspäällikkö Mikko Haimila kokee turnauksen kiinnittyvän neljään eritasoiseen jalkapalloyhteisöön. Yksi näistä on joukkueyhteisön muodostavat joukkueen pelaajat ja toimijat. Muut Haimilan määrittelemät tasot ovat seurayhteisö, joka muodostuu yksittäisen seuran joukkueista ja seuratoimijoista, Helsinki Cup yhteisö, joka koostuu tapahtuman henkilökunnasta ja osallistujista, sekä jalkapalloyhteisö, johon Helsinki Cup kiinnittyy osana suomalaista jalkapallokulttuuria. (Haimila 2019.)

4 Tutkimuksen tehtävä ja tavoite

Opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää yhteisöllisyyden ja Helsinki Cup -turnauksen välistä yhteyttä. Helsinki Cup toteuttaa vuosittain turnauksen jälkeen palautekyselyn kuluneesta turnauksesta. Palautteiden mukaan perinteet, lasten ilo ja yhteisöllisyys ovat viime vuosina ilmenneet merkittävimiksi syiksi osallistua turnaukseen. Palautekyselyiden tuloksiin perustuen tämän työn tarkoituksena on keskittyä yhteisöllisyyden ilmiöön syvemmin nimenomaan osallistuvien joukkueiden näkökulmasta.

Tutkimustehtävänä on kartoittaa, minkälaisia yhteyksiä Helsinki Cup -turnauksella on osallistuvien joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiseen. Opinnäytetyön tavoitteena on löytää tekijöitä, jotka auttavat Helsinki Cupia edistämään joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumista.

Henkilökohtaisena työn tavoitteena on saada lisää näkemystä työn aiheesta sekä oppia toteuttamaan laadullinen tutkimustyö. Tavoitteena on perehtyä, minkälainen merkitys yhteisöllisyydellä on ihmisen kasvuun, kehitykseen ja hyvinvointiin sekä miten liikunta ja siihen liittyvät tapahtumat voivat edistää yhteisöllisyyden tunnetta. Tutkimuksen toteuttamisen tarkoituksena on osoittaa kykyä luoda laadullinen tutkimus soveltaen olemassa olevaa tietoa ja tarkoituksenmukaisia tutkimusmenetelmiä.

Tutkimuskysymykset:

1. Miten merkityksellisenä asiana valmentaja kokee oman joukkueen yhteisöllisyyden?
2. Mitkä turnauksen tekijät ovat merkityksellisiä joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta?
3. Minkälainen yhteys Helsinki Cup -turnauksella on joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiseen?

5 Tutkimuksen toteutus

Laadullinen eli kvalitatiivinen tutkimus on yksi tutkimusotteista eli metodologioista. Tämä työ suoritetaan tarkemmin sanottuna laadullisena tapaustutkimuksena, joka on yksi laadullisen tutkimuksen suuntauksista. Tapaustutkimuksella (case-tutkimus) pyritään lisäämään ymmärrystä tutkittavasta ilmiöstä ja siitä mikä sen merkitys on. Näin ollen tapaustutkimus soveltuu hyvin, kun halutaan saada syvällisempi käsitys tutkimuksen kohteesta ja siihen liittyvistä syyseuraussuhteista. Tapaustutkimuksen lähtökohtana ei ole pyrkiä yleistämään asioita. Vaikka tapaustutkimus kohdistuukin tiettyyn ilmiöön, tuloksia on hyvä pohtia ja arvioida laajemmasta näkökulmasta. Pohdinnassa olisi hyvä huomioida esimerkiksi, miten tuloksia voitaisiin hyödyntää muissa tutkimuksissa tai suunniteltaessa samaa aihetta koskevia laajempia tutkimuksia. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.)

5.1 Työn vaiheet

Opinnäytetyöprosessi käynnistyi kesällä 2018 ja eteni kuvion 2 mukaisesti. Opinnäytetyön työstäminen kesti yhteensä noin kahdeksan kuukautta. Pääasiassa työskentely sijoittui syksylle 2018 ja alkuvuoteen 2019.

Toimeksiannon saatuani aloitin tutkimuksen suunnittelun, jolloin kävin toimeksiantajan kanssa läpi työn aihetta ja tutkimuksen sisältöä. Kun aihe oli tarkentunut, aloin perehtymään tarkemmin aiheeseen liittyvään teoriaan ja tutkimusmenetelmiin. Teoriakatsauksen aikana myös tutkimus- ja haastattelukysymykset tarkentuivat, jonka jälkeen olin valmis aloittamaan aineistonkeruun. Tiedonantajien etsintä ja haastattelut ajoittuivat loka-marraskuulle. Etsintä tapahtui sähköpostitse lähetetyllä saateviestillä, jossa kerroin tutkimuksesta ja tiedustelin halukkuutta osallistua mukaan. Kun olin saanut haastattelut päätökseen, aloitin aineiston litteroinnin. Litterointi ja analysointi tapahtui loppuvuodesta 2018. Litterointi mahdollisti puhtaaksi kirjoitetun aineiston, mikä oli tärkeää aineiston analysoinnin kannalta. Tuloksien raportointi ja työn viimeistely ajoittuivat alkuvuoteen 2019. Luvussa 7.1 on tarkemmin arvioitu tutkimusprosessia ja sen etenemistä.

Kuvio 2. Opinnäytetyöprosessin vaiheet.

5.2 Aineistonkeruumenetelmä

Yleisimmät aineistonkeruumenetelmät laadullista tutkimusta tehdessä ovat kysely, havainnointi, haastattelu sekä erilaisista dokumenteista koottu tieto. Haastattelu on mahdollista toteuttaa lomakehaastatteluna, teemahaastatteluna tai syvähaastatteluna. Näiden haastattelutapojen ero riippuu haastattelun pohjana olevan kyselyn sekä tutkimuksen toteutuksen strukturoinnin asteesta. (Tuomi & Sarajärvi 2018.)

Tämän tutkimuksen aineistonkeruu toteutettiin suullisesti puolistrukturoituna puhelinhaastatteluna, koska tutkimuksessa haluttiin selvittää syvällisemmin, mitä tiedonantaja ajattelee kyseisestä aiheesta. Tämän työn haastateltavat henkilöt sijaitsivat maantieteellisesti minusta kaukana, joten aineistonkeruu päätettiin toteuttaa puhelimitse. Tämä helpotti sekä tiedonantajaa osallistumaan tutkimukseen että omaa työntekoa, sillä resurssit olivat rajalliset.

Suullinen haastattelu tarkoittaa tilannetta, jossa haastattelija esittää kysymykset suullisesti ja merkitsee vastaukset muistiin. Haastattelussa on tyypillistä avointen kysymyksien esittäminen tiedonantajille. Näin ollen tutkimuksessa annetaan tiedonantajalle mahdollisuus kertoa hänen kokemuksistaan ja ajatuksistaan laajemmin. Suullisen haastattelun positiivisia puolia on sen joustavuus, jolloin haastattelijalla on mahdollista oikaista väärinkäsityksiä, toistaa kysymys välittömästi uudelleen sekä käydä dialogia aiheesta. Etuihin kuuluu myös, että haastattelija voi samalla toimia havainnoitsijana. Sen lisäksi, että haastateltava saa ylös tiedonantajan vastaukset, hän voi myös tarkastella tapaa, miten tiedonantaja ilmaisee kerrottavan asian. Haastattelun positiivisten puolien lisäksi sen käyttöä tutkimuksiin on kuitenkin myös kritisoitu. Pääasiassa haastattelua on pidetty haasteellisena metodisista syistä. Tätä on kuitenkin pidetty ratkaistavissa muun muassa haastattelijoiden koulutuksella ja kokemuksen tuomalla näkemyksellä. (Tuomi & Sarajärvi 2018.) Työ oli ensimmäinen laadullinen tutkimukseni, joten pyrin harjoittelemaan haastattelutilanteita etukäteen ja tiedustelemaan neuvoa asiantuntijoilta, jotka olivat tehneet vastaavanlaisia tutkimuksia aikaisemmin.

5.3 Kohderyhmä ja otos

Kohderyhmäksi valikoitui Uudeltamaalta osallistuneet joukkueet, jotka eivät käyttäneet turnauksen majoituspalveluita. Otos otettiin sattumanvaraisesti kesän 2018 turnaukseen osallistuneista joukkueista, jotka täyttivät kohderyhmän kriteerit. Kuten teoriaosuudessa viitataan, kokemusten ja elämyksien kautta synnyttämän yhteisöllisyyden tunteen merkitys saattaa korostua matkustaessa pois tutusta ympäristöstä, jolloin yhteisön jäsenien kanssa vietetty aika korostuu. Kohderyhmän joukkueiden yhdessä viettämä aika turnauksen aikana on huomattavasti majoittuvia joukkueita rajoittuneempaa. Tutkimuksella haluttiin selvittää yhteisöllisyyden merkitystä tämän ryhmän turnauskokemuksessa, sekä keinoja vahvistaa sitä.

5.4 Tiedonantajat

Tutkittaviksi tulee valita sellaisia ihmisiä, joilta arvellaan saatavan parhaiten tietoa aineiston kohteena olevista asioista (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006). Tässä tutkimuksessa haastateltuun osallistui yksi toimihenkilö per joukkue. Tiedonantajana toimi joukkueen valmentaja.

Fyysisten taitojen lisäksi valmentajalla on merkittävä rooli psyykkisen oppimisympäristön rakentamisessa. Valmentajan käyttäytymisellä, asenteella sekä kuinka hän luo joukkueen ilmapiiriä on todettu olevan merkitystä, kun puhutaan yhteisöllisyyden muodostumisen edistämisestä. Sillä on myös havaittu olevan vaikutusta valmennettavien haluun olla mukana toiminnassa. (Tiirikainen & Konu 2013, 39; Vara 2015, 20 - 43.) Muun muassa edellä mainittuun vedoten haastattelut haluttiin tarkoituksella toteuttaa nimenomaan valmentajien näkökulmasta ja heidän kokemusten perusteella.

5.5 Haastattelukysymykset

Haastattelukysymykset perustuivat tutkittavaan ilmiöön sekä toimeksiantajan tarpeisiin saada tietoa (liite 2). Kysymyksien tarkoituksena oli ohjata haastattelun kulkua kuitenkin pyrkimättä ohjaamaan tiedonantajien vastauksia. Tavoitteena oli siis, että haastattelija pystyy kertomaan ajatuksistaan mahdollisimman kattavasti.

Haastattelukysymyksillä 1-2 haettiin näkemystä siihen, minkälaiset ovat valmentajan ajatukset oman joukkueen yhteisöllisyydestä. Kysymyksillä 3-4 pyrittiin saamaan vastauksia siihen, miten turnaus ylipäättänsä koetaan yhteisöllisyyden näkökulmasta ja mitkä turnauksen tekijät ovat siihen vaikuttaneet. Kysymysten 5-6 toivottiin tuovan laajempaa näkemystä siitä, onko turnauksella ollut vaikutusta yhteisöllisyyteen pidemmällä aikavälillä tai koetaanko se osallistumiseen vaikuttavana tekijänä. Viimeisellä kysymyksellä 7 kerättiin valmentajien ajatuksia siitä, miten turnausta saataisiin kehitettyä yhteisöllisyyden näkökulmasta.

Vaikka haastattelukysymykset laadittiin etukäteen ja ne esitettiin kaikille samassa järjestyksessä niin tuli huomioida, että haastattelulla pyrittiin keskustelumaiseen ja rentoon tilanteeseen. Tiedonantajien vastauksien ei siis odotettu välttämättä kohdistuvan suoraan tietyn kysymyksen alle.

5.6 Tutkimuksen analysointi

Sisällönanalyysi on laadullisen tutkimuksen perusanalyysimenetelmä. Kyseisen analyysimenetelmän avulla etsitään merkityksiä, jonka myötä tutkittavasta ilmiöstä pyritään saamaan kuvaus tiivistetyssä ja yleisessä muodossa. Sisällönanalyysi voidaan toteuttaa induktiivisena tai deduktiivi-

sena analyysina. Induktiivisella analyysilla tarkoitetaan aineistolähtöistä analyysia ja deduktiivisella teorialähtöistä analyysia. Sisällönanalyysi perustuu tulkintaan ja päättelyyn, jossa pyritään luomaan näkemys tutkittavasta ilmiöstä. Aineistolähtöisen sisällönanalyysin tarkoituksena on saada käsitteitä ja luokkia yhdistelemällä vastaus tutkimustehtävään. Prosessia jatketaan yhdistelemällä luokituksia, niin kauan kuin se on aineiston sisällön näkökulmasta tarpeellista. Ennen varsinaista analyysia tulee kuitenkin määrittää analyysiyksikkö, jonka määrittämistä ohjaavat tutkimustehtävä ja tutkimuksen laatu. Analyysiyksikkö voi olla yksittäinen sana, lause, lausuma, tai ajatuskokonaisuus. (Tuomi & Sarajärvi 2018.)

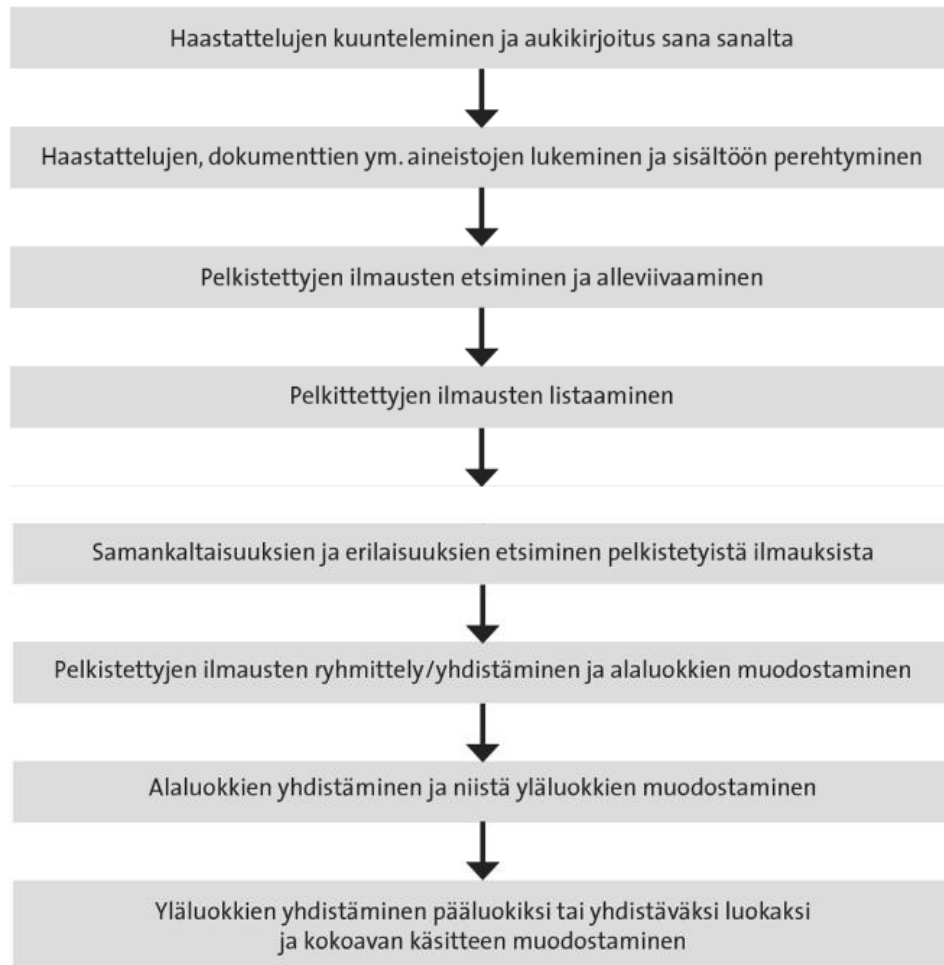
Tämän tutkimuksen analysoinnissa ja tuloksien muodostamisessa noudatettiin induktiivisen analyysin prosessia (kuva 1). Prosessissa koin tarpeelliseksi edetä yläluokkien muodostamiseen asti. Analyysiyksikkönä toimi ajatuskokonaisuus.

1) Analysoinnin ensimmäinen vaihe oli aineiston litterointi sekä aineistoon perehtyminen. Litteroinnilla tarkoitetaan aineiston puhtaaksi kirjoittamista. Litterointi helpottaa aineiston hallintaa ja analysointia. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.)

2) Toisena vaiheena oli aineiston pelkistäminen (reduointi). Tämä tarkoitti sitä, että aineistosta karsittiin tutkimukselle epäolennainen tieto pois. Pelkistäminen toteutettiin alleviivaamalla tutkimustehtävää kuvaavat ilmaukset. Eri värisillä alleviivauskynillä erottelin samaa kuvaavat ilmaukset. (Tuomi & Sarajärvi 2018.)

3) Kolmantena vaiheena oli ryhmittely (klusterointi). Ryhmittelyvaiheessa kävin ilmaukset läpi ja aloin etsimään samankaltaisuuksia. Ryhmittelin samaa kuvaavat ilmiöt ja muodostin niistä omat alaluokat. Alaluokille nimesin otsikot, jotka kuvasivat luokan sisältöä. (Tuomi & Sarajärvi 2018.)

4) Neljännessä vaiheessa, alaluokkien muodostamisen jälkeen, luokittelu jatkui siten, että yhdistelin alaluokkia, joista muodostui yläluokat. (Tuomi & Sarajärvi 2018.)

Kuva 1. Sisällönanalyysin eteneminen vaiheittain. (Tuomi & Sarajärvi 2018)

6 Tulokset

Tutkimuksen tulokset on laadittu yhdeksän (9) haastattelun perusteella. Tiedonantajat edustivat joukkuetta, jonka kanssa he osallistuivat vuonna 2018 järjestettyyn Helsinki Cup -turnaukseen. Tulokset esitellään alla tutkimuskysymyksiensä mukaisessa järjestyksessä. Jokaisesta tutkimuskysymyksestä on myös koottu oma taulukko, johon on erikseen luokiteltu vastaukset (liite 3).

6.1 Miten merkityksellisenä asiana valmentaja kokee oman joukkueen yhteisöllisyyden?

Kysyttäessä, miten merkityksellisenä asiana valmentaja kokee oman joukkueen yhteisöllisyyden muodostumisen, jokainen valmentaja vastasi kokeneensa joukkueen yhteisöllisyyden merkitykselliseksi asiaksi. Vastausasteikon (1-5) mukaan jokainen valmentaja vastasi yhteisöllisyyden merkityksen olevan 4 tai 5 arvoinen. Perusteluissa ilmeni seuraavat asiat, joiden vuoksi valmentajat kokivat yhteisöllisyyden merkitykselliseksi: liikuntakasvatus, yhteenkuuluvuus, joukkuelaji, yhteistyö sekä seuratasolla määritellyt arvot (kuvio 3).

Kuvio 3. Perustelut, miksi valmentajat kokevat joukkueen yhteisöllisyyden merkitykselliseksi.

Suurin osa valmentajista koki yhteisöllisyyden olevan merkityksellistä, koska jalkapallo on joukkuelaji. Jotta pelaaminen ylipäättensä on mahdollista, tarvitaan jokaista joukkueen jäsentä toimimaan yhdessä yhteisen päämäärän eteen. Yhdessä toimimisen edellytyksenä on yhteistyökykyinen joukkue. Yhteistyökykyisessä joukkueessa yhteistyö ja kommunikaatio on sujuvaa ja ryhmähenki on hyvä, jolloin myös yhteenkuuluvuuden tunne koetaan suuremmaksi. Mahdollisuus kuulua ”johonkin” koettiin tärkeäksi joukkueen kannalta. Aina ei myöskään tiedetä, mitkä ovat pelaajien taustat joukkueen ulkopuolella. On tärkeää, että on ainakin harrastus, jossa pelaajat voivat kokea olonsa merkitykselliseksi.

Haastatteluiden perusteella jalkapalloharrastus koettiin olevan merkityksellinen oppimisympäristö myös kasvatuksellisesta näkökulmasta. Yhteisöllisessä joukkueessa lapset ja nuoret voivat oppia muun muassa yhdessä toimimista, sosiaalisia vuorovaikutustaitoja sekä toisten kunnioittamista. Yhteisöllisyys mainittiin tärkeäksi myös siksi, että se oli määritelty seuran yhdeksi arvoksi. Sen johdosta pari valmentajaa mainitsi kokevansa sen tärkeänä myös joukkueen toiminnassa.

Alla olevat ilmaukset auttavat havainnollistamaan, miten yhteisöllisyys konkreettisesti näkyy joukkueessa ja sen toimintatavoissa:

”Sillein, että tytöt auttaa toinen toistaan, jonkun verran kannustaa toisiaan. Tytöt ovat vielä sen verran pieniä, että he ovat vielä vähän sellaisessa ”minä” vaiheessa. Joukkueessa ei ole minkäänlaista kiusaamista. Ja kulttuuria luodaan niin, ettei semmoista tulisikaan. Joukkue on yhtenäinen joukkue eikä jakaannuta niinkään kotajoukkueisiin. Toiminta on tasapuolista, kaikille tarjotaan samat mahdollisuudet. Kaikki ovat samalla viivalla riippumatta iästä tai taitotasosta tai kuinka kauan on pelannut ja niin edelleen.”

”No konkreettisesti näkyy esim. joukkueen säännöissä, mitkä niiku luo sitä yhteisöllisyyttä, mistä me ollaan pelaajien kanssa sovittu. Sääntöjä tehdessä osallistuu myös pelaajat mukaan. Jokainen hyväksytään omana itsenään, se on tosi tärkeet joukkueessa. Kukaan ei koe itteään syrjityksi, et kaikki huomioidaan.”

”Alkurutiineissa, alussa vaihdetaan kuulumiset, käytetään yhtenäistä varustusta ja näytetään samalta, kun tullaan treeneihin.”

”No jossakin pelissä joku omalla hyvällä suorituksella ja taistelulla sytyttää vireeseen koko loppujoukkueen. Tuntuu että tota että tarttuu jos meneekin vähän omiin maaleja ja ei pärjätä niin sitten se voi olla sellaista yhteistä ”masentumista”. Mutta ei se niin paljon ole semmosta. Enemmän se on semmosta, että innostutaan toisten onnistumisista ja se tarttuu. Helposti sitä tossa iässä, miksei aikuisenakin niin ruvetaan helposti syyttämään toista toisen virheistä...niin se on semmoista loputonta opettelua.”

”No joo siinä, että pyritään siihen, ettei oo tiettyjä peliryhmiä vaan pelataan yhdessä yhtenä joukkueena. Pyrin kaikessa puheessa, että kaikkia tarvitaan toiminnassa.”

”Ketään ei jätetä ulkopuolelle eikä kukaan pelkää, jos moka. Sitten mä oon huomannut myös sen, että syksyllä meillä aloitti paljon uusia pelaajia. Varmaan puolet on halunnut kokeilla maalivahdin hommia. Et tavallaan siinä näky myös se et, kun on turvallinen ympäristö niin saa haastaa itseensä ja uskaltaa kokeilla sellasia asioita, jotka nyt ei välttämättä...tai joskus mielletään, että ei missään nimessä maalivahdiksi, koska se on se viimeinen, joka voi estää vastustajajoukkueen maalin. Mun mielestä toi kertoo jotain. Sitten turnauksissa suurin osa porukoista on aina yhdessä. Pyritän järjestämään kimppakyytejä ja toimihenkilöt keskustelee keskenään. Yhdessä otetaan vastuu siitä, että toiminta olisi mahdollisimman laadukasta. Sitoudutaan tekemiseen ja arvostetaan sitä toisen panna. Ja jos miettii joukkueen vanhempia niin jos osallistutaan johonkin buffaan, niin leivotaan sinne ja osallistutaan sen järkkäämiseen. Et silloin, ku se onnistuu niin silloin parhaimmillaan tulee esille se yhteisöllisyys.”

6.2 Mitkä turnauksen tekijät ovat merkityksellisiä joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta?

Kysyttäessä, miten Helsinki Cup -turnausviikko on vaikuttanut joukkueen yhteisöllisyyteen ja mitkä turnauksen tekijät ovat siihen vaikuttaneet, vastauksissa nousi esiin viisi tekijää: käytännön järjestelyt, oheisohjelma, turnauksen ajankohta ja kesto sekä imago (kuvio 4).

Kuvio 4. Turnauksen tekijät, jotka koettiin olevan merkityksellisiä yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta.

Käytännön järjestelyt koettiin vaikuttavan turnauksen sujuvuuteen ja sitä myöden laadukkuuteen. Kun järjestelyt toimivat joukkue voi keskittyä itse turnaukseen, yhdessä toimimiseen sekä pelaamiseen, jota myöden yhteisöllisyyden muodostuminen koettiin kehittyvän. Pääsääntöisesti valmentajat kokivat turnauksen järjestelyt toimivan todella hyvin. Ikäluokkien pelien sijainnit nähtiin kuitenkin vaikuttavan heikentävästi yhteisöllisyyden muodostumiseen. Moni osallistuva joukkue osallistuu turnaukseen useammalla joukkueella, koska nuorten ikäluokkien pelaajamäärät ovat suuria. Valmentajat saattoivat kokea joukkueen "hajoavan" turnauksen aikana, jos pelit sijaitsivat eri puolella kaupunkia. Ikäluokkien pelipaikkojen sijaintien vaihtelevuus koettiin estävän mahdollisuutta päästä kannustamaan myös muita oman sarjan joukkueita.

Oheisohjelma nähtiin merkityksellisenä tekijänä yhteisöllisyyden kannalta. Turnauksen järjestämään ohjelmaan oltiin pääosin erittäin tyytyväisiä. Esimerkkinä mainittiin Helsinki Cup Challenge -kilpailu, aktiviteettejä sisältävät yhteistyökumppaneiden toimipisteet, avajaiset sekä yhdessä otettu maailman suurin joukkuekuva. Nämä koettiin mieleenpainuvina oheisohjelmina. Oheisohjelma koettiin yhteisöllisyyttä lisäävänä tekijänä kerryttäen kokemuksia ja lisäten yhteistä toimintaa pelien rinnalle. Tällä hetkellä oheisohjelma on keskittynyt pääosin ”pääpelipaikoille”, joten joukkueet, jotka pelaajat hieman kauempana eivät välttämättä pysty osallistumaan oheisohjelmaan pelien välissä. Tämä koettiin harmillisena asiana yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta. Myös joukkueen hajaantuminen (pelien sijaintien vuoksi) saattoi olla esteenä yhteisen oheisohjelman järjestämisessä/osallistumisessa. Helsinki Cupin tarjoaman oheisohjelman lisäksi osa valmentajista totesi, että turnaus on erinomainen tilaisuus kehitellä myös itse ohjelmaa turnauksen ympärille. Osa valmentajista oli jo hyödyntänyt tämän mahdollisuuden ja osa tajusi mahdollisuuden haastatteluiden aikana.

Turnauksen ajankohta ja kesto koettiin tärkeänä tekijänä yhteisöllisyyden muodostamisen kannalta. Helsinki Cup sijoittuu kesäkaudelle, jonka vuoksi turnauksella saadaan ”pidennettyä” kautta. Ajankohdan koettiin sitouttavan pelaajia toimintaan pidemmäksi ja nostattavan joukkuehenkeä ennen kuin joukkue siirtyy kesälomille. Turnauksen pitkä kesto koettiin vaikuttavan positiivisesti joukkueen kehittymiseen turnauksen aikana. Useamman päivän kestävä tapahtuma mahdollistaa enemmän yhdessä oloa pelaajille, minkä seurauksena pelaajat pääsevät muun muassa paremmin tutustumaan toisiinsa ja kehittymään joukkueena.

Useampi valmentaja koki turnauksen imagon vaikuttavan positiivisesti yhteisöllisyyden muodostumiseen. Valmentajat näkivät Helsinki Cupin perinteisenä, suosittuna ja hyvän brändin omavana turnauksena. He kokivat, että näillä tekijöillä on vaikutusta joukkueen toimintaan turnauksen aikana antaen pelaajille tietynlaista ”positiivista latausta” toimia/onnistua yhteisen päämäärän eteen.

6.3 Minkälainen yhteys Helsinki Cup -turnauksella on joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiseen?

Jokainen valmentajat koki Helsinki Cup -turnauksen tukevan vähintään jollain tasolla joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumista yhdessä tekemisen, pitkäaikaisten muistojen ja/tai laajemman

yhteisön myötä (kuvio 5). Osa valmentajista kuitenkin katsoi, ettei turnauksella ja joukkueen yhteisöllisyyden muodostumisella ole merkittävää yhteyttä tai sitä ei osata tarkoin määritellä.

Kuvio 5. Valmentajien kokemukset Helsinki Cupin ja yhteisöllisyyden välisestä yhteydestä.

Jokainen valmentaja mainitsi vastauksissaan yhdessä tekemisen olevan tärkeä linkki turnauksen ja joukkueen välillä. Useamman päivän kestoinen turnaus koettiin mahdollisuutena toimia yhdessä pidemmän aikaa. Sen myötä pelaajilla on tilaisuus viettää enemmän aikaa yhdessä sekä rakentua yhtenäisemmäksi joukkueeksi. Pitkäaikainen yhdessä toimiminen koettiin parantavan joukkuehenkeä ja ylipäättänsä joukkueen toimintaa, jonka kautta yhteisöllisyyden tunne nähtiin muodostuvan.

Turnauksen katsottiin herättävän muistoja, jotka yhdistävät joukkuetta myös turnauksen jälkeen. Yhteisten kokemusten muisteleminen turnauksen jälkeen lisää yhteisöllisyyttä pidemmällä aikavälillä. Turnauksen laajuuden ja ainutlaatuisuuden vuoksi sen koettiin tarjoavan muun muassa sellaisia kokemuksia, joita pienemmät turnaukset eivät välttämättä pysty tarjoamaan. Positiivisilla mieleenpainuvilla muistoilla ajateltiin olevan vaikutusta myös siihen, että turnaukseen halutaan osallistua uudestaan.

Turnaus koettiin tapahtumana, jossa voidaan kokea olevan osa laajempaa yhteisöä. Tunne kuulua johonkin ”isompaan” oli merkityksellistä. Uudenmaan joukkueille lähellä oleva turnaus mahdollistaa sukulaisten ja ystävien pääsyn kannustamaan joukkuetta. Näin turnaus yhdistää joukkueen pelaajien lisäksi myös esimerkiksi tukijoukot osaksi yhteisöä. Tämä koettiin merkitykselliseksi asiaksi joukkueen kannalta, koska se mahdollistaa myös kokemusten jakamisen ja muistelemisen laajemman yhteisön kesken.

Vaikka yhteisöllisyyteen liitettäviä elementtejä oli havaittavissa jokaisen valmentajan kanssa käydyssä keskustelussa, osa valmentajista kuitenkin koki, ettei Helsinki Cup -turnausta nähdä kovin merkityksellisenä yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta tai sitä on vaikea määrittää. Perusteluina oli: 1) turnauksen ajateltiin olevan samalla ”viivalla” muiden yksittäisten tapahtumien rinnalla 2) joukkueen tulisi matkustaa pääkaupunkiseudulta kauemmaksi viettämään yhteistä aikaa 3) joukkueen koettiin olevan jo entuudestaan sen verran yhteisöllinen, ettei turnaus välttämättä tuo lisäarvoa yhteisöllisyyden muodostumiselle. Haastatteluissa ilmeni myös, että turnauksen ja yhteisöllisyyden vaikutuksia ei välttämättä oltu mietitty tarkemmin joukkueen sisällä, jonka vuoksi yhteisöllisyyden vaikutuksia oli haastava määritellä.

Alla valmentajien kommentteja, minkälaisissa tilanteissa joukkueen yhteisöllisyys korostui turnauksen aikana:

”No semmonen missä se sitten viimepeleissä konkretisoituu oli sitten loppupeleissä siellä pelikentillä. Toinen joukkue pelasi c-finaaliin asti. Sijoituspelien aikana viimeiset palaset loksalti kohdilleen ja joukkue oli oikeesti joukkue ja kaikki pelaajat pelas joukkueen eteen mikä oli varmaankin sitten loppupeleissä yksi niistä tärkeistä tekijöistä, että pelaajat pääsi loppuun asti turnauksen aikana. Ennen pelejä ja pelien välissä tuli tunne, että he ovat yksi ryhmä ja suurena ryhmänä pystyvät saavuttamaan tavoitteisiin myös vaikeina hetkinä.”

” Turnauksen aikana esimerkiksi käytiin yhdessä siellä korkeasaarella. Sinne lähti niinku kaikki jotka oli turnauksessa mukana vaikka se onkin niinkun pelinulko puolinen tapahtuma ja avajaisiin lähti kaikki muut paitsi yksi. Esimerkiksi avajaisissa avajaiskulkueessa kukaan aikuinen ei sitä ryhmää ohjannut eli tytöt saivat tehdä niinkun itse halusi. Koko kulkueen ajan he huusivat suoraan putkeen ilman että kukaan heiltä mitään pyysivät tai käskivät. Se oli niin kuin heidän oma juttu. Samalla lailla toimittiin siellä korkeasaarella, tytöt saivat mennä ja tulla miten halusivat ja siinäkin se joukkue ei hajonnut niin kuin usein saattaa käydä, että kolme lähtee kattoon kirahveja ja kolme menee kattoo jotain toisia. Vaan se ryhmä pysy niin kuin yhdessä ja me aikuiset kuljettiin niin kuin vain mukana. Ja et niinkun ne tytöt keskenään sopivat että mennään tonne ja vaikka siinä sit tulikin jotain erimyrää niin he saivat keskenään sovittua että mennään ensiksi tonne ja sitten tonne. Sitä oli aika kiva kattoo niinkun valmentajan vierestä.”

”No varmaan just niinku sellasis hetkissä kun ollaan..ku on se vähän tasokkaampi jengi ja sit on pelillisesti vähä heikompi jengi niin varmasti niis ku mennään kattomaan sen toisen jengin peliä yhdessä. Et ollaan samaa joukkuetta vaikka eri ryhmissä. Sit huomas helsinki cupissa et esimerkiksi tälläset niinku päivittäiset asiat..meil oli niinku tiettyi rutiinei alkulämmittelyssä ja tällee näin..meil oli vähän niinku uus formaatti alkulämmittelyssä meil oli niinku kolktiivinen alkulämpö ni sen niinku huomas että ne rutiinit kasvatti sitä yhteisöllisyyttä. Opittiin tuntemaan et miten me edettiin peliin ja mitkä ne vaiheet on ennen ku mennään sinne kentälle.”

7 Pohdinta

Viimeisessä luvussa kuvaan opinnäytetyöprosessin kulkua ja kuinka koen opinnäytetyön edenneen suunnitteluvaiheesta työn valmistumiseen. Luvussa avaan myös tutkimustuloksia tarkemmin ja pohdin syitä valmentajien vastauksille. Lopuksi arvioin ammatillista kehittymistäni ja osaamistani ammattikorkeakouluni osaamiskompetensseihin verraten sekä esitän tiivistetyn johtopäätöksen tutkimuksesta.

7.1 Opinnäytetyöprosessin arviointi

Opinnäytetyöprojekti käynnistyi kesällä 2018. Toimeksiantaja ja aihe valikoitui melko helposti. Yhteisöllisyys kiinnosti minua aiheena urheilutapahtumien lisäksi. Minulla oli myös sekä työ- että pelikokemusta Helsinki Cup -turnauksesta. Koin siis luonnollisena ja hyvänä ideana toteuttaa työkyseiselle toimeksiantajalle.

Työn suunnitteluvaihe sujui hyvin yhdessä toimeksiantajan kanssa. Suunnitteluvaiheessa rajasimme aihetta, mietimme kohderyhmää ja pohdimme mistä näkökulmasta haluamme saada vastauksia eli ketkä toimisivat tutkimuksen tiedonantajina. Suunnitteluvaiheessa yhteistyö toimeksiantajan kanssa oli tiiviimpää. Tukea tuli myös koulun puolesta opinnäytetyön ohjaavalta opettajalta. Koin tärkeäksi, että suunnitteluvaiheessa sain hyvin tukea molemmilta tahoilta. Tämä lisäsi itseluottamusta ja motivaatiota sekä mahdollisti itsenäisen työskentelyn prosessin myöhemmässä vaiheessa.

Suunnitteluvaihe ja teoriakatsaus etenivät oikeastaan melko rinnakkain. Teoriaan perehtyminen antoi laajemman käsityksen tutkimuksen aiheesta, jolloin myös tutkimus- ja haastattelukysymykset tarkentuivat. Teoriatiedon etsiminen vaati kuitenkin aikaa ja kärsivällisyyttä. Viimeistään tässä vaiheessa havaitsin yhteisöllisyyden olevan melko laaja ja jokseenkin myös vaikea aihe, koska se perustui kokemuksiin ja tunteisiin. Aineistoa täytyi etsiä useista eri lähteistä ja aluksi tuntui, että oli haastava muodostaa selkeää kokonaiskuvaa aiheesta. Onneksi kuitenkin ajan kuluessa kokonaiskuva hahmottui selkeämmäksi. Teoriatieto painottui vuosina 2010-2015 julkaistuun tietoon. Tätä uudempaa materiaalia oli haastavampi löytää. Työssä käytetty painettu aineisto oli suurimmaksi osaksi suomen kielistä ja sähköiset artikkelit enimmäkseen englannin kielistä materiaalia. Vaikka pääasiassa tutustuin teoriaan ennen aineistonkeruuta niin uutta tietoa tuli kuitenkin koko ajan työn edetessä.

Varsinaisen teoriakatsauksen ja suunnittelun viimeistelyn jälkeen oli aika aloittaa aineistonkeruu. Tässä vaiheessa yhteistyö opettajan ja toimeksiantajan kanssa väheni huomattavasti. Toimeksiantaja oli kuitenkin aina tarvittaessa tavoitettavissa.

Aineistonkeruu tapahtui suhteellisen sujuvasti sen jälkeen, kun olin löytänyt tutkimukseen osallistuvat tiedonantajat. Tiedustelin valmentajien halukkuutta osallistua tutkimukseen sähköpostitse lähetetyllä saatekirjeellä. Sain toimeksiantajalta kohderyhmästä listan, jossa oli satunnaisena otoksena Uudeltamaalta osallistuneiden joukkueiden tiedot. Lähetin saatekirjeen kahdessa vaiheessa yhteensä noin 25 valmentajalle. Valmentajista kaksi vastasi suoraan sähköpostiin ja ilmoitti haluavansa osallistua mukaan. Olin onneksi varautunut mahdolliseen vähäiseen vastausmäärään, joten noin viikko viestin lähetyksen jälkeen otin puhelimitse yhteyttä vastaamattomiin valmentajiin ja tiedustelin halukkuutta osallistua tutkimukseen. Osa puhelimitse tavoitetuista valmentajista sanoi, ettei ollut huomannut sähköpostiviestiä laisinkaan ja osa kertoi sen unohtuneen muiden saapuneiden viestien sekaan. Moni valmentaja koki aiheen kuitenkin mielenkiintoiseksi ja tärkeäksi, vaikka eivät olleetkaan aluksi noteerannut viestiä. Toimitin etukäteen kysymykset haastatteluun suostuneille, jotta he saivat aikaa pohtia vastauksia etukäteen.

Vaikka en sähköpostitse tavoittanut kaikkia tiedonantajia niin osallistuneet haastateltavat oli melko helposti saatavissa soittaessa heille. Vain pari henkilöä kieltäytyi puhelimesta osallistumasta haastatteluun sen tarkempaa syytä kertomatta sekä paria henkilöä en enää tavoittanut sen jälkeen, kun olin toimittanut heille kysymykset. Jäin jälkikäteen pohtimaan näitä henkilöitä, joista ei kuulunut enää kysymyksien lähettämisen jälkeen, sillä puhelimesta he kuitenkin vaikuttivat myönteisiltä haastattelua kohtaan. Mietin, oliko syytä esimerkiksi, että he kokivat kysymykset nähdessään, etteivät välttämättä osanneet vastata niihin. Tai olettivatko he kysymyksien olevan erilaisia vai eivätkö he vain kehdanneet kieltäytyä puhelimesta. Ehkä olisin voinut puhelimesta entistä enemmän rohkaista heitä osallistumaan haastatteluun, vaikka aiheeseen ei olisikaan ollut etukäteen tarkemmin perehtynyt. Mysteeriksi kuitenkin jää mikä oli valmentajien todellinen syy pois jääntiin.

Yhdeksän tekemääni haastattelua osoittautui lopulta sopivaksi määräksi huomioiden resurssit. Yksittäisen haastattelun kesto oli keskimäärin 25 minuuttia. Aineiston litteroinnin suoritin loppuvuodesta haastatteluiden päätyttyä. Tässä vaiheessa olin jälleen toimeksiantajaan yhteydessä päivittääkseni heille missä mennään työn osalta, mutta muuten työ eteni itsenäisesti.

Osan aineistosta litteroin yksitellen välittömästi haastattelujen jälkeen ja loput, kun koko aineisto oli saatu kerättyä. Litteroinnin jälkeen aineistoa kertyi noin 20 sivua. Vaikka litterointi oli aikaa

vievää, se oli kuitenkin välttämätön analysoinnin kannalta. Aineiston laajuuden vuoksi olikin muistettava, että analysoinnin aikana tuli koko ajan pitää mielessä tutkimustehtävä ja -kysymykset sekä keskittyä nimenomaan niitä käsitteleviin asioihin.

Yhteisöllisyyttä pidetään kokemukseen perustuvana olotilana ja siksi sen tutkiminen ja analysointi toi omat haasteensa tässä tutkimuksessa. Analysointiin kului useampia päiviä. Analysoinnin teki haasteelliseksi muun muassa tiedonantajien vastauksien tulkinta. Vastaukset saattoivat olla laajoja, eikä kysymyksille ollut yhtä tiettyä oikeaa vastausta. Haastattelut olivat keskustelunomaisia, joten tiedonantajat eivät aina välttämättä vastanneet suoraan kysymykseen vaan välillä saatettiin palata aikaisempaan kysymykseen tai esittää tarkentavia vastauksia. Aloitin analysoinnin lukiemalla kaikki haastattelut läpi pariin otteeseen. Sen jälkeen jaottelin vastaukset tutkimuskysymysten alle ja aloin etsimään yhteneväisiä vastauksia, jotka merkkasin omilla värikoodeilla. Jokaisesta tutkimuskysymyksestä muodostin oman taulukon, jossa noudatin induktiivista sisällönanalysointiprosessia.

Aineiston analysointi oli ehkä työn haastavin vaihe teoriaan perehtymisen lisäksi. Ehkä siksi tuloksien raportointi tuntui melko helpolta muuhun työhän verrattuna. Tuloksien arviointi vaati kriittistä ajattelua ja asioiden pohdintaa laajemmasta näkökulmasta. Tässä vaiheessa sain työstä palautetta tutuilta. Tutuilta saatu palaute auttoi huomioimaan asioita, joita ei itse tullut ajatelleeksi. Kun työ oli loppusuoralla, kävin esittelemässä tulokset toimeksiantajalle. Toimeksiantaja koki tuloksien tukevan heidän omia ajatuksiaan ja tuoneen myös uutta tietoa turnauksesta yhteisöllisyyden näkökulmasta. Keskustelimme miten tutkimuksen tuottamaa tietoa voisi hyödyntää jatkossa ja mitkä ovat toimenpiteet tutkimuksen jälkeen. Toimeksiantajalle jäi positiivinen kuva opinnäytetyön toteutuksesta.

Koin tärkeäksi, että koko prosessiin oli varattu riittävästi aikaa, sillä prosessin aikana esiintyi odottamattomia hetkiä, jolloin opinnäytetyötä ei ollutkaan mahdollista työstää suunnitelman mukaisesti. Riittävä aika mahdollisti myös uusien ajatusten synnyn. Kun projektia oli aikaa työstää pidemmän aikaa ja aineistoon oli mahdollisuus palata yhä uudelleen, syntyi uusia mietteitä aiheesta eikä analysoinnin kanssa tarvinnut kiirehtiä.

Esitellessäni syksyllä opinnäytetyösuunnitelmaa kerroin tutkimuksesta olevan hyötyä itselleni, toimeksiantajalle sekä ylipäätensä yleisesti. Haastatteluiden jälkeen koin, että tutkimuksesta oli hyötyä myös osallistuneille valmentajille. Toivon ainakin, että haastattelu herätteli valmentajien ajatuksia yhteisöllisyydestä sekä millainen merkitys turnauksella tai muilla yksittäisillä tekijöillä voi olla joukkueen yhteisöllisyyden muodostumiseen.

Kaikessa voi aina kehittyä ja oppiminen on jatkuva prosessi. Työn eteneminen tuntui ajoittain haasteelliselta, mutta minulle jäi positiivinen mieli koko työstä. Tutkimusprosessi eteni johdonmukaisesti ja oli mielestäni kokonaisuudessaan onnistunut.

7.2 Tutkimustuloksien arviointi

Yhteisö ja yhteisöllisyys ovat vaikuttaneet muuttaneen muotoaan vuosien saatossa. Ennen vanhaa tietyt yhteisöt ovat olleet sellaisia, joihin on kasvettu ja niissä on eletty vuosia. Nykypäivänä erilaisia yhteisöjä vaikuttaisi olevan yhä enemmän ja termiä käytetään väljemmin erilaisista ryhmistä. Siksi on tärkeä erottaa, milloin kyseessä on satunnainen ryhmä tai yhteisö. Yhteisöllisyys itsessään vaikuttaisi olevan jonkinlainen päämäärä, johon yhteisöt pyrkivät. Tässä opinnäytetyössä puhuttaessa jalkapallojoukkueesta tai ryhmästä viitattiin yhteisöön. Vaikka termit sanoina saattoivat kuvata muuta kuin yhteisöä niin sisällöllä tarkoitettiin kuitenkin yhteisöä.

Tässä työssä yhteisöllisyys kuvattiin kokemukseen perustuvana tunteena yhteisöön kuulumisesta. Yhteisöllisyyden muodostuminen kehittyi ajan kuluessa. Yhteiset arvot ja käytännöt antavat pohjan yhteisöllisyyden muodostumiselle, jotka näyttäytyvät konkreettisesti yhdessä tekemiseen ja vuorovaikutuksen myötä. Yhteisön jäsen voi kokea muun muassa yhteen kuuluvuutta ja merkityksellisuuden tunnetta tullessaan hyväksytyksi ryhmään omana itsenään.

Kilpa- ja huippu-urheilun (KIHU) tutkimuskeskuksen vuonna 2017 käynnistämässä urheilukokeuksia käsittelevässä tutkimuskokeilussa todettiin, että tärkeät urheilukokemukset liitetään yhteisöllisyyteen. Ajatuksia, tunteita sekä yhteenkuuluvuutta pidettiin tärkeämpinä fyysisten kokemusten sijaan. (KIHU 2017.) Myös heinäkuussa 2015 järjestetty Gymnaestrada -suururheilutapahtuma koettiin merkitykselliseksi yhteisöllisyyden näkökulmasta, jossa tapahtumaa siteerattiin seuraavasti: *”Gymnaestradassa ei ollut kysymys kilpailusta, vaan yhdessäolosta ja yhteisöllisyydestä”* (Yle 2015; Laitila, Ratilainen, Puronaho & Virkkunen, 2015). Urheilutapahtumat, Helsinki Cup mukaan lukien vaikuttavat olevan merkityksellisiä yhdessä vietetyn ajan, yhteisten kiinnostuskohteiden jakamisen sekä niiden synnyttämien tunteiden ja elämyksien vuoksi. Niillä on selvästi paikkansa urheilumaailmassa ja niitä tarvitaan myös yhteisöllisyyden tukemiseksi.

Valmentajien vastauksissa oli havaittavissa, että yhteisöllisessä joukkueessa puhalletaan ”yhteen hiileen”, mikä tukee päämäärän saavuttamista. Yhteen hiileen puhaltamisella viitataan muun muassa joukkueen yhdessä luotuihin sääntöihin ja tavoitteisiin, joukkueovereiden kannustamiseen ja hyväksyntään taidoista tai persoonasta riippumatta.

Vaikka kaikki valmentajat mainitsivatkin joukkueen yhteisöllisyyden olevan merkityksellinen asia ja myös joukkueen toimintaperiaatteet osoittavat sen konkreettiseksi, jäin kuitenkin miettimään, kuinka paljon he olivat perehtyneet aiheeseen ennen haastattelua. Aiempi tutustuminen aiheeseen ei ollut edellytyksenä haastatteluun osallistumiselle. Pohdin kuitenkin, minkälaisia vastaukseksi olisi tullut, mikäli yhteisöllisyys -käsitteen määrittelyä ei olisi heille annettu etukäteen tai miten he olisivat määritelleet yhteisöllisyyden itse. Pari valmentajaa kertoi kokevansa yhteisöllisyyden merkityksellisenä asiana, koska se on määritelty yhdeksi seuran arvoksi. Tämän vuoksi he kokivat, etteivät oikein voi vastata muuta kuin yhteisöllisyyden olevan merkityksellinen asia. Näin ollen muunlainen vastaus olisi saattanut olla ristiriidassa seuran arvojen kanssa. Valmentajien vastauksia vähättelemättä, tämä herättää ajattelua siitä, onko yhteisöllisyyttä aikaisemmin mietitty nimenomaan joukkueen kannalta vai onko se vain ollut ”yksi arvoista” seuran johdosta, minkä vuoksi sen on sanottu olevan merkityksellistä. Täten, voidaanko edellä mainitun vuoksi pitää vastaustuloksia täysin luotettavina, sen osalta, että jokainen valmentaja kokee yhteisöllisyyden aidosti tärkeänä? Mielenkiintoinen tutkimuksen aihe olisikin selvittää, ilman etukäteen annettavaa yhteisöllisyys -määrittettä: mitä yhteisöllisyys valmentajien mielestä ylipäättensä tarkoittaa, kuinka konkreettisesti seurat ovat samalla linjalla valmentajien ajatuksien kanssa asiasta ja miten yhteisöllisyyttä edistävät toimenpiteet tuodaan konkreettisesti ja yhteneväisesti joukkueiden käytäntöön.

Valmentajien ajatukset olivat yhteneväisiä sen osalta, mitkä ovat yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta merkityksellisiä turnauksen tekijöitä. Esimerkiksi turnauksen käytännön järjestelyiden sujuvuudella on selvästi vaikutusta yhteisöllisyyden muodostumiseen valmentajien mielestä. Sujuvat järjestelyt mahdollistavat, että joukkue voi keskittyä toisiinsa ja turnauksen päämäärään oli se sitten turnauksen voittaminen tai joukkuehengen kasvattaminen. Vaikka suuren luokan tapahtumissa on aina omat haasteensa, pääsääntöisesti valmentajat olivat tyytyväisiä Helsinki Cupin turnausjärjestelyihin.

Yhteisöllisyyden kulmakivenä (etenkin lasten keskuudessa) pidetään yhteistä toimintaa yhteisön jäsenien kesken. Yhteinen toiminta voidaan nähdä yhdeksi tärkeimmäksi kriteeriksi yhteisöllisyyden kehittymisen kannalta. (Koivula 2013, 38 – 42.) Turnauksen pelikentät sijaitsevat eri puolilla Helsinkiä ja joukkue saattaa pelata eri pelikentillä saman päivän tai turnauksen aikana. Etenkin

joukkueiden valmentajat, jotka osallistuivat turnaukseen useammalla kokoonpanolla, kokivat eri pelipaikkojen sijainnit haasteelliseksi yhteisöllisyyden näkökulmasta, koska näin ollen yhteinen toiminta jää rajalliseksi. Vaikka joukkue toimiikin turnauksessa kahdella joukkueella niin he ovat silti yhtä samaa joukkuetta. Näin toisten kannustaminen ja oheisohjelmiin osallistuminen yhdessä koko joukkueen kanssa ei välttämättä ole mahdollista. Samaa tunnetta pelipaikkojen vaihtelevuudesta oli havaittavissa myös valmentajien keskuudessa, jotka osallistuivat turnaukseen yhdellä joukkueella. Heidän kohdalla perustelu painottui kokemukseen tuntea kiireettä paikkojen vaihdon vuoksi. Yhteisöllisyyden näkökulmasta olisi suotuisampaa, että saman ikäluokan pelit voitaisiin järjestää samassa paikassa, jolloin pelipaikkojen vaihtoonkaan ei kuluisi aikaa. Näin ollen joukkueen olisi mahdollista pysyä yhtenäisenä ja yhteisöllisyyden kulmakivenä pidetty yhteinen toimintakin onnistuisi helpommin.

Oheisohjelman avulla joukkueet saavat lisää mahdollisuuksia yhteiseen ajanviettoon, hauskanpitoon ja kokemusten kartuttamiseen. Spesiaalit hetket synnyttävät elämyksiä, joita muistellaan myöhemmässä vaiheessa. Oheisohjelma luo turnauspäiville lisää tekemistä ja auttaa saamaan ajatukset pois peleistä. Helsinki Cupin tarjoama oheisohjelma painottuu pääpelipaikoille, mikä saattaa aiheuttaa sen, että kauempana pelaavat eivät välttämättä lähde sen vuoksi muualle oheisohjelman perässä. Etenkin Uudeltamaalta osallistuvien joukkueiden pelaajilla on helpompi kynnys lähteä pelien välissä kotiin tai puuhaamaan itsenään jotain muuta. Erään valmentajan mielestä oheisohjelman ei välttämättä koettu kohdistuvan vanhemman ikäluokan pelaajiin, mikä oli syynä oheisohjelmasta pois jääntiin. Turnauksen pelipaikkoja on useita ympäri kaupunkia. Jonkin näköistä oheisohjelmaa voisi kehittää myös hieman kauempana sijaitseville kentille. Kuten eräs valmentaja mainitsi, pienetkin hetket saattavat oheisohjelman aikana jäädä mieleen eli pienikin lisä saattaa olla merkittävä.

Osa valmentajista koki turnauksen olevan hyvä mahdollisuus kehittää omaa oheisohjelmaan turnauksen ympärille, kun taas osa valmentajista totesi, etteivät välttämättä ole hyödyntäneet turnauksen tarjoamaa potentiaalia esimerkiksi omakeksimälle oheisohjelmalle. Sen sijaan, että Helsinki Cupin tarvitsisi myöskään välttämättä kehittää jatkuvasti uutta ohjelmaa osallistujille, he voisivat jatkossa kannustaa joukkueita myös omaehtoiseen oheisohjelmaan. Kun joukkue saadaan turnauksen aikana kerrankin useammaksi päiväksi yhteen, on se erinomainen mahdollisuus aktivoida joukkuetta myös omaehtoiseen toimintaan ja sitä myöten lisäämään yhdessäoloa ja sosiaalista vuorovaikutusta.

Ajankohta ja kesto koettiin tärkeiksi tekijöiksi turnauksessa yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta. Osa valmentajista koki, että useamman päivän aikana joukkue muodostui yhtenäiseksi.

Myös ”alempien” sarjojen jatkopelit nähtiin positiivisena asiana. Eräs valmentaja kommentoi seuraavasti: *”C-finaali loppuun asti oli positiivinen tekijä. Muuten olisi jäänyt turnaus vähän kesken, koska joukkue kasvoi kahden viimeisen päivän aikana isoja askelia isommaksi.”* Joukkueen yhteisöllisyys korostuu päivien edetessä, jolloin mitataan joukkuehenkeä: miten joukkue selviää ja toimii paineiden kasvaessa esimerkiksi pudotuspelien aikana. Koen, että Helsinki Cup useamman päivän kestoisena turnauksena toimii tienlaisena ”lyhyempänä prosessina” tai mahdollisuutena kehittyä yhtenäisemmäksi joukkueeksi ja sitä kautta yhteisöllisemmäksi. Välttämättä kahden päivän viikonlopputurnaus ei yllä samanlaiseen, joten koen turnauksen keston olevan yksi tekijöistä, jolla Helsinki Cup erottuu muista Suomessa järjestettävistä turnauksista yhteisöllisyyden muodostumisen näkökulmasta. Kuten edellisessä kappaleessa sivusin, pohdin, saisiko Helsinki Cup myös tästä näkökulmasta hyödynnettyä entistä enemmän viikon kestävä turnauksen potentiaalia. Kauempaa saapuvat joukkueet todennäköisesti viettävät lähes koko viikon Helsingissä. Vaikka turnaus olisi pelien osalta jo ohi niin saataisiinko myös Uudenmaalta osallistuvia joukkueita kannustettua jäämään tapahtumaan pidemmäksi ajaksi?

Yhteisöllisyys näyttäytyy muun muassa yhteisön jäsenten sitoutumisella toimintaan (Marjanen ym. 2013, 57). Turnauksen ajankohdan sijoituessa kesäkauteen, auttaa se sitouttamaan toimintaan myös kesällä, jolloin yleisesti joukkueet olisivat tauolla. Näin ollen, turnaus mahdollistaa toimimisen myös kesäaikana, jolloin normaalisti saatettaisiin pitää taukoa. Turnauksen suosio ja sen synnyttämä yhteisöllisyyden tunne osoittaa sen, että joukkueet saavat pelaajat kasaan myös kesäaikana ja ovat halukkaita osallistumaan turnaukseen, vaikka toinen mahdollisuus olisi turnauksen sijaan viettää kesälomaa.

Helsinki Cupin rooli on tukea ja edistää lasten ja nuorten yhteisöllisyyttä (Helsinki Cup 2019). Tutkimus tukee sitä, että Helsinki Cup toimii tavoitteiden mukaisesti. Helsinki Cupin sujuvat järjestelyt, turnauksen ajankohta ja kesto, oheisohjelma sekä imago ovat tekijöitä, jotka mahdollistavat erinomaisen alustan yhdessä toimimiselle, unohtumattomille kokemuksille ja mahdollisuudelle olla osa laajempaa yhteisöä.

Elämykset, kokemukset ja muistot ovat henkilökohtaisia ja jokaiselle ne saattavat merkitä eri asioita. Esimerkiksi urheilutapahtumassa toiselle elämys voi olla matkustaminen turnauskohteeseen, kun taas toiselle elämys voi olla maalin tekeminen ottelussa ja kolmannelle osallistuminen tapahtumaan kaverin/joukkueen kanssa. Kokemukset siis vaihtelevat ihmisestä riippuen. Haasteellinen kokemus voisi esimerkiksi olla häviäminen tärkeässä ottelussa, kuten finaalissa. Elämyksellisen kokemuksen tästä voi tehdä sen, että häviö koetaan yhdessä joukkueena. Tällöin voisin ajatella, että yhteisöllisessä ilmapiirissä häviön ei tulisi siis tuntua, että se olisi yksilön syy, vaan

häviön takana on koko joukkue. Tutkimuksessa haastateltiin ainoastaan valmentajaa, joten haastattelu ei anna täysin luotettavaa näkemystä siitä, minkälaisia kokemuksia ja muistoja Helsinki Cup tarkalleen herättää joukkueessa. Valmentajan kokemukset antavat kuitenkin selkeää näyttöä siitä, että turnaus herättää erilaisia elämyksiä ja muistoja.

Urheilutapahtumassa yksilölle tai joukkueelle ei välttämättä ole aina tärkeintä voitto vaan se voi merkitä muutakin, kuten sosiaalista kanssakäymistä (Getz & Page 2016, 211 - 241). Tämä tutkimus tukee sitä, että Helsinki Cup on onnistunut luomaan ilmapiiirin missä voittamista ei pidetä ainoana päämääränä. Voin todeta, että Helsinki Cup -turnaus nähdään monipuolisena tapahtumana. Sinne ei osallistuta pelkästään pelien valossa vaan nimenomaan myös yhteisöllisyyden näkökulmasta. Elämysten jakaminen muiden kanssa lisää tunnetta olla osa yhteisöä. Turnauksen tarjoamat elämykset ja kokemukset ovat niitä tukipilareita, joilla on vaikutusta joukkueen yhteisöllisyyteen myös pidemmällä aikavälillä. Muistot liimaavat joukkuetta yhteen turnauksen jälkeenkin, kun unohtumattomia elämyksiä muistellaan yhä uudelleen ja uudelleen luoden emotionaalista yhteyttä (yhteinen historia, kokemukset yms.). Ne ovat myös syy, miksi Helsinki Cupiin halutaan osallistua yhä uudelleen.

Sen lisäksi, että Helsinki Cup toimii ”alustana” yhteisöllisyyden muodostumiselle, se myös mittaa joukkueen kykyä olla yhteisöllinen joukkue. Tämä konkretisoituu siinä, miten joukkue toimii paineiden kasvaessa (esimerkiksi pudotuspelien aikana) tai kun joukkue ylipäätensä häviää ottelun.

”No semmonen missä se sitten viimepeleissä konkretisoituu oli sitten loppupelissä siellä pelikentillä. Toinen joukkue pelasi c-finaaliin asti. Sijoituspelien aikana viimeiset palaset lokahti kohdilleen ja joukkue oli oikeesti joukkue ja kaikki pelaajat pelas joukkueen eteen, mikä oli varmaankin sitten loppupeleissä yksi niistä tärkeistä tekijöistä, että pelaajat pääsi loppuun asti turnauksen aikana. Ennen pelejä ja pelien välissä tuli tunne, että he ovat yksi ryhmä ja suurena ryhmänä pystyvät saavuttamaan tavoitteisiin myös vaikeina hetkinä.”

”No mm..no ainaki se ehkä, että tietysti kun ton ikäsissä kisataan sijoituksista ja on pudotuspelejä ja tollee niin se viimeinen peli kun pudottiin jatkosta niin siin niinku sillee toiset pelaajat tsemppas toisiaan ja oli sit oli ylpeitä siitä millanen pelisuoritus oli ollu että sen sijaan että oltais lähetty ettimään syyllisiä jostain pelitilanteesta tai niinku oltu negatiivisia toisia kohtaan. Oltiin niinku hieno peli ja hieno turnaus, että siinä mun mielestä korostu kaikista eniten”

Kuten on jo todettu, yhteisöllisyys on lähtökohtaisesti kokemukseen perustuva tunne. Sen vuoksi on haasteellista mitata määrällisesti, kuinka paljon turnaus on oikeasti vaikuttanut joukkueiden yhteisöllisyyteen. Sen johdosta, osa valmentajista, ei välttämättä ole osannut määritellä konkreettisesti turnauksen ja yhteisöllisyyden välistä yhteyttä. Syynä voi myös olla, ettei aikaisemmin

ole pohdittu, minkälaisia vaikutuksia turnauksella voisi olla joukkueeseen yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta. Valmentajien ajatukset siitä, että pitäisi matkustaa kauemmaksi, jotta yhteisöllisyyden muodostuminen koettaisiin vahvemmaksi, tukee toteamuksia siitä, että matkustamalla pidemmälle tuntemattomaan ympäristöön esimerkiksi leirille tai turnaukseen voi olla vaikutusta.

7.3 Eettisyys ja luotettavuus

Ei ole olemassa yksiselitteisiä ohjeita laadullisen tutkimuksen luotettavuuden arvioinnista. Tutkimusta arvioidaan kokonaisuutena, jolloin merkittävässä osassa on sen johdonmukaisuus. Tämä tarkoittaa, että tarvittavien tietojen lisäksi ne on muodostettu johdonmukaiseen muotoon. Luotettavuuteen vaikuttavia merkittäviä tekijöitä ovat muun muassa tutkimuksen tarkoitus ja kohteen tiedostaminen, tutkijan sitoutuminen tehtävään, sopiva aineistonkeruumenetelmä, tiedonantajien harkittu valinta sekä tutkimukseen varattu aika. (Tuomi & Sarajärvi 2018.)

Opinnäytetyön onnistumista voidaan todentaa sillä, että se on tieteellisten käytäntöjen mukainen noudattaen eettisyyden periaatteita (Tuomi & Sarajärvi 2018). Tässä tutkimuksessa noudatettiin tieteellisiä käytäntöjä kuten, tutkimustyön sisältö ja tulokset pyrittiin esittämään mahdollisimman kattavasti yleistä huolellisuutta noudattaen. Pyrin kirjoittamaan ja kuvaamaan keskeiset käsitteet ja arvioimaan tutkimusprosessin etenemistä mahdollisimman selkeästi, jotta lukija pystyy havainnollistamaan, kuinka tutkimus on edennyt. Työn eettisyydestä huolehdin siten, että tutkimukseen osallistuvien velvollisuudet sekä tutkimustuloksien omistajuus sekä aineistojen säilyttämiseen liittyvät asiat olivat kaikkien osapuolten tiedossa. Projektiin sitoutumista ja onnistumista vahvisti oma mielenkiinto aihetta kohtaan. Onnistumisen kannalta oli myös merkittävää, että aihe oli tarkoin rajattu ja raportoinnille oli varattu riittävästi aikaa.

Tiedonhankinnassa on pyritty toimimaan mahdollisimman lähdekriittisesti. Ennen alkuperäisen lähteen käyttöä tarkastelin, onko lähdettä hyödynnetty muissa luotettavissa julkaisuissa, kuten väitöskirjoissa. Teoriatiedon luotettavuutta pyrin todentamaan myös sillä, että työssä hyödynnetty aineisto on julkaistu pääosin 2010-luvulla.

Aineistonkeruun toteutin itse, joten tutkimuksen tavoitteet olivat varmasti selvät haastattelijalle (minulle). Tutkimuksessa on tarkoituksena keskittyä vain tiedonantajien vastauksiin ja mielipiteisiin eikä haastattelijan mielipiteet ja näkemykset saisi vaikuttaa tuloksiin. Minulla oli entuudes-

taan kokemusta turnauksesta sekä työntekijänä, että pelaajana. Tämä saattoi luoda haasteita toimia objektiivisena tekijänä ja välttää omien ajatuksien vaikuttamisen haastattelun kulkuun/tuloksiin. Olisiko ollut luotettavampaa toteuttaa tutkimus, mikäli minulla ei olisi ollut minkäänlaista kokemusta turnauksesta? Näen kuitenkin positiivisempänä asiana, että minulla oli henkilökohtaista kokemusta toimeksiantajasta ja itse turnauksesta, sillä se mahdollisti keskustelumaisemman haastattelun itse aiheesta.

Yhteisöllisyys -käsitteen monimuotoisuuden vuoksi se voidaan tulkita monella eri tapaan. Siitä systystä annoin tiedonantajille etukäteen tiedoksi valmiin määritelmän tässä tutkimuksessa tarkoittamasta yhteisöllisyyden -määritteestä. Näin varmistin, että minulla on tiedonantajan kanssa sama ajatus aiheesta, johon tutkimus kohdistuu. Määritteessä oli sovellettu teoriaosuuden tietoa.

Haastattelussa on tavoitteena saada mahdollisimman paljon tietoa tutkittavasta kohteesta (Tuomi & Sarajärvi 2018). Lähetin kysymykset etukäteen tiedoksi tiedonantajille, jotta heillä oli mahdollisuus valmistautua haastatteluun pohtimalla vastauksia etukäteen. Pidän luotettavuutta lisäävänä tekijänä, että haastattelut nauhoitettiin. Tästä kerroin tiedonantajille saatekirjeen yhteydessä. Yksikään ei kieltäytynyt tai maininnut nauhoituksen olevan esteenä osallistumiselle.

Tutkimuksessa saattoi olla riskinä, ettei kaikki mahdolliset tiedonantajat välttämättä rohjenneet antaa täysin rehellisiä vastauksia suullisesti käydyn keskustelun aikana. Tätä pohdin esimerkiksi henkilöiden kohdilla, joista ei enää kuulunut haastattelukysymyksiä lähettämisen jälkeen. Lisäksi haastattelut tehtiin turnauksen jälkeen, joten tiedonantaja ei välttämättä muistanut kaikkia mahdollisia tilanteita, joista olisi ollut hyötyä tutkimuksessa. Tutkimuksessa haluttiin kuitenkin nähdä, onko yhteisöllisyyden muodostumisessa tapahtunut vaikutuksia pidemmällä aikavälillä ja mitkä ovat niitä tekijöitä, jotka ovat jääneet mieleen, joten turnauksen jälkeen tehty tutkimus on perusteltua.

Aineiston analysoinnin luotettavuutta saataisiin lisättyä esimerkiksi siten, että kaksi henkilöä analysoisi ja luokittelisi saman aineiston. Sen suhteen voisi kuitenkin ilmentyä käytännön haasteita, koska analysointi on laaja prosessi. (Tuomi & Sarajärvi 2018.) Tämän työn analysoinnin luotettavuutta lisäsi se, että siinä käytettiin laadullisen tutkimukselle tarkoitettua analysointimenetelmää. Luotettavuutta ja uskottavuutta tukee myös se, että liitteestä 3 on luettavissa tiedonantajien alkuperäiset ilmaukset ja kuinka analysointi on edennyt luokitteluvaiheeseen.

Minulla oli etukäteen tiedossa haastatteluihin osallistuneiden joukkueiden ikäluokat ja nimet. Otannan ollessa sen verran pieni, koin, ettei vastauksien perusteella voitu tehdä selkeitä ja luo-

tettavia vertailuja tai toteamusten ikäluokkien välillä. Tämän työn kannalta en myöskään koennut joukkueiden/tiedonantajien nimien julkaisemisen tuovan lisäarvoa työlle, joten tiedot on pidetty salassa. Luotettavuutta tuloksiin tuo kuitenkin se, että jokainen haastateltava antoi suostumuksensa, että joukkueen tiedot voivat tarvittaessa käydä ilmi työstä. Koen, että valmentajat ovat siis olleet valmiita seisomaan vastauksiensa takana.

7.4 Ammatillinen kehittyminen

Tämä opinnäytetyö perustui tietoperustaan, tutkimukseen sekä omiin pohdintoihin ja ajatuksiin. Yleisesti ottaen opinnäytetyö antoi minulle paljon. Työ tuki omia kiinnostuksen kohteita ja tulevaisuuden suunnitelmia liikunta-alalla.

Arvioin kehittymistäni ja osaamistani kouluni yhteisten ja koulutuskohtaisten osaamistavoitteiden (kompetenssien) näkökulmasta. Kompetenssit sisältävät erilaisia osaamiskokonaisuuksia, joiden tavoitteena on luoda perusta työelämälle ja osoittaa kykyä suoriutua ammattiin kuuluvista työtehtävistä. Yhteiset kompetenssit ovat: oppimisen taidot, eettinen osaaminen, työyhteisöosaaminen, innovaatioosaaminen ja kansainvälistymisosaaminen. Liikunnan- ja vapaa-ajan koulutuksen alakohtaiset kompetenssit ovat: liikuntaosaaminen, ihmisen hyvinvointi- ja terveystieteiden osaaminen, pedagoginen ja liikuntadidaktinen osaaminen, aktiviteettimatkailuosaaminen sekä liikunnan yhteiskunta-, johtamis- ja yrittäjäosaaminen. (Kajaanin ammattikorkeakoulu 2016.)

Koulutuskohtaisten kompetenssien näkökulmasta opinnäytetyöprojektissani osaamiseni kehittyi ja näyttäytyi merkittävimmin liikunnan yhteiskunnallisesta sekä ihmisen hyvinvointi- ja terveystieteiden näkökulmasta. Työn aihe käsittelee yhteiskunnalle merkittävää ilmiötä, joka on myös tärkeä tekijä liikunnan harrastamisessa edistäen hyvinvointia. Työ kehitti ja osoittaa ymmärrystä yhteisöllisyyden merkityksellisyydestä ryhmätoiminnassa ja ylipäänsä ihmisen kasvun ja kehityksen kannalta. Tutkimus auttoi ymmärtämään minkälainen rooli urheilutapahtumilla ja ylipäänsä liikunnalla on yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta.

Innovaatioosaaminen näyttökykyä suunnitella ja toteuttaa laadullinen tutkimustyö. Tutkimusta tuki olemassa oleva sekä uusi tieto aiheesta, joita hyödynsin tutkimuksen onnistumiseksi. Tutkimuksen onnistumisen kannalta oli myös tärkeää osata noudattaa tutkimukselle tarkoitettuja käytänteitä. Työ osoittaa perehtyneisyyttä tutkimusmenetelmiin ja kykyä soveltaa tutkimukselle tarkoitettuja menetelmiä työn onnistumiseksi.

Oppimisen taidot kehittivät yleisesti koko opinnäytetyöprosessin aikana. Teoriaosion laatiminen edellytti tiedon hankintaa useista eri lähteistä. Tiedon hakeminen ja tietojen yhdisteleminen opetti kriittistä ajattelua, osoitti asiantuntevaa ajattelutapaa sekä kykyä osata yhdistää erilaista tietoa.

Kyky työskennellä osana yhteisöä osoittautui toimeksiantajan kanssa käytyjen palaverien ja keskustelujen aikana. Työn aikana oli tärkeää toimia vuorovaikutuksessa toimeksiantajan kanssa ja huomioida heidän toiveensa projektin onnistumiseksi. Haastattelujen läpivienniksi vaadittiin myös hyviä vuorovaikutustaitoja keskusteltaessa asioista tuntemattomien henkilöiden kanssa. Itsenäistä työskentelyotetta tarvittiin huolehtiessa muun muassa aikataulussa pysymisestä, toimeksiantajan ja ohjaavan opettajan kanssa sovituista asioista sekä projektin etenemisen läpinäkyvyydestä. Tämä osoittaa, että olen kykeneväinen toimimaan osana työyhteisöä: huomioimalla muut, ottamalla vastuuta omasta toiminnasta sekä työskentelemään itseohjautuvasti sovittujen asioiden ja käytänteiden eteen.

Kansainvälistymisosaaminen kehittyi teoriaperustan koonnin aikana. Osa työssä käytetystä aineistosta on englanniksi. Työ vaati perehtyneisyyttä vieraskieliseen aineistoon ja sen tulkitsemiseen.

Opinnäytetyö osoittaa eettistä osaamista noudattamalla tutkimustyön eettisiä periaatteita, joita on tarkemmin tarkasteltu omassa alaluvussa 7.3. Tutkimuksen toteutuminen puhelinhaastatteluna edisti kestävän kehityksen periaatteita. Puhelinhaastattelut säästivät ilmastopäästöjä, koska ei tarvinnut matkustaa pitkiä matkoja haastatteluiden vuoksi. Kestävän kehityksen olisi voinut ottaa mahdollisesti paremmin huomioon myös aineiston analysointivaiheessa. Analysointia helpottaakseen tulostin materiaalin, mutta jälkikäteen ajateltuna olisin voinut pohtia, olisiko analysoinnin voinut toteuttaa perusteellisesti myös tulostamatta aineistoa.

7.5 Jatkotutkimusmahdollisuudet

Opinnäytetyön aihetta on mahdollista hyödyntää jatkotutkimuksissa. Turnauksen osallistujamäärä on sen verran suuri, että tuloksien luotettavuuden parantamiseksi tutkimusta voitaisiin jatkaa kasvattamalla otannan määrää. Tällöin voitaisiin paremmin vertailla myös mahdollisia eroja esimerkiksi tyttö- ja poikajoukkueiden, eri ikäluokkien tai maantieteellisesti eri paikoista osallistuvien joukkueiden välillä. Yhteisöllisyyden kokemuksia voitaisiin tiedustella myös joukkueiden pelaajilta, jolloin saataisiin useamman henkilön näkemys aiheesta. Haastatteluja voitaisiin

tehdä myös turnauksen aikana. Lisäksi yhtenä menetelmänä voitaisiin käyttää havainnollistamista.

7.6 Johtopäätös

Tutkimustuloksien perusteella voin todeta, että kaikki tutkimukseen osallistuneet valmentajat kokevat yhteisöllisyyden merkitykselliseksi joukkueen toiminnan kannalta. Yhteisöllisyys nähdään voimavarana, mikä on joukkueen toiminnan kannalta tärkeää. Yhteisöllisyyden näkökulmasta valmentajat näkevät turnauksen merkittävimmiksi tekijöiksi sujuvat järjestelyt, turnauksen ajankohdan ja keston, oheisohjelman sekä imagon. Edellä mainittujen tekijöiden kautta turnaus mahdollistaa ”alustan” osallistuvien joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiselle. Tämä tutkimus osoittaa, että Helsinki Cup koetaan turnaukseksi, jossa on useita elementtejä, jotka tukevat joukkueen yhteisöllisyyden muodostumista. Merkittävimmät yhteydet turnauksen ja yhteisöllisyyden välillä on mahdollisuus toimia yhdessä, pitkäaikaisten muistojen kerryttäminen sekä mahdollisuus kokea tunnetta olla laajempaa yhteisöä. Eroavaisuuksia esiintyy valmentajien kokemuksesta siitä, kuinka merkittävästi turnaus vaikuttaa suoraan oman joukkueen yhteisöllisyyden muodostumiseen.

Tutkimustuloksiin ja teorian tietoon pohjautuen turnaus voisi lisätä yhteisöllisyyttä keskittämällä samojen ikäluokkien pelit lähemmäksi toisiaan, jolloin saataisiin tehostettua joukkueen keskeistä yhteisoloa, mutta myös mahdollisuutta päästä kannustamaan/seuraamaan omassa ikäluokassa pelaavien muiden joukkueiden otteluita. Lisäämällä oheistoimintaa useampien pelipaikkojen yhteyteen, voitaisiin saada myös parannettua mahdollisuutta, ettei pelien välissä lähdetä pois. Helsinki Cup voisi lisäksi kannustaa joukkueiden toimihenkilöitä näkemään turnaus entistä enemmän yhteisöllisenä tapahtumana ja erinomaisena mahdollisuutena aktivoida joukkuetta entistä enemmän lisäämällä yhdessäoloa esimerkiksi turnauksen tarjoaman tai omatoimisen oheisohjelman merkeissä.

Tutkimus on antanut vastauksen tutkimustehtävään antamalla näkemyksen siitä, minkälainen yhteys Helsinki Cup -turnauksella on osallistuvien joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiseen. Tutkimuksen avulla on myös löytynyt kehittämisehdotuksia yhteisöllisyyden edistämiseksi. Turnauksen osallistujamäärä on sen verran suuri, että vaaditaan kuitenkin laajempaa tutkimusnäyttöä, jotta voidaan parantaa tutkimustuloksien luotettavuutta ja tehdä yleistyksiä. Tutkimusta voi-

daan jatkaa kasvattamalla otannan määrää, jolloin voidaan mahdollisesti myös nähdä, minkälaiset ovat esimerkiksi tyttö- ja poikajoukkueiden, ikäluokkien tai maantieteellisesti eri paikoista osallistuvien näkemykset aiheesta ja onko niiden välillä havaittavissa eroja.

8 Lähteet

Chavis, D.M., Hogge, J. H., McMillan, D. W. & Wandersman, A. 1986. Sense of community through Brunswick's lens: A first look. *Journal of Community Psychology*, 14:1, 24-40.

Fernie, D. E., Kantor, R. & Whaley, K. L. 1995. Learning from Classroom Ethnographies: Same Places, Different Times. Teoksessa J.A. Hatch (toim.) *Qualitative Research in Early Childhood Settings*. Westport: Praeger, 155-172.

Getz, D. & Page, S. 2016. *Event Studies, Theory, research and policy for planned events*. 3.painos. Routledge.

Haapamäki, J. 2000. Yhteisöllisyyden rakentaminen. Teoksessa Haapamäki, J., Kaipio, K., Keskinen, S., Uusitalo, I., Kuoksa, M. *Yhteisö kasvattaa: Päivähoito oppimis- ja kasvatusyhteisönä*. 1.painos. Tampere: Tammer-Paino Oy

Haimila, M. 2019. Helsinki Cup Oy. Haastattelu Helsinki Cup -turnaukseen liittyen 29.1.2019. Vastaanottaja O. Sey.

Hakanen, T., Myllyniemi, S. & Salasuo, M. (toim.) 2019. *Oikeus liikkua. Lasten ja nuorten vapaa-aikatutkimus 2018*. Valtion liikuntaneuvoston julkaisuja 2019:2.

Helsinki Cup. 2019. Helsinki Cup lyhyesti. Viitattu 29.1.2019 <http://www.helsinkicup.fi/fi/tur-nausinfo/helsinki+cup+lyhyesti/>

Howes, C. 1988. Peer interaction of Young Children. Julkaisussa *Monographs of the Society for Research in Child Development*. Vol. 53, No. 1.

Hyyppä, M. T. 2011. Elinvoimaa yhteisöstä. Julkaisussa *Tieteessä Tapahtuu*, 29:8. Viitattu 20.12.2018 <https://journal.fi/tt/article/view/4639>

Hyyppä, M. T. 2015. Yhteisöllisyydestä terveyttä ja hyvinvointia. Julkaisussa *Hyvinvoinnin lähteillä – Liikunnan ja kansanterveyden julkaisuja* 299. Viitattu 20.12.2018 https://www.mielenterveysseura.fi/sites/default/files/materials_files/hyvinvoinninlahteilla_final_kevyt.pdf

Ikonen, M. 2006. Lasten vuorovaikutus ja leikki yhteisöllisyyden rakentajana. Teoksessa Karila, K., Alasuutari, M., Hännikäinen M., Nummenmaa A. & Rasku-Puttonen, H. (toim.) Kasvatusvuorovaikutus. Tampere: Osuuskunta Vastapaino.

Itkonen I. & Tolonen, T. 2010. RULLALUISTIMET, NUORISO JA KAUPUNKI – Bleidaus elämäntapa-urheiluna. Itä-Suomen Yliopisto. Filosofinen tiedekunta. Pro Gradu -tutkielma. Viitattu 2.2.2019 http://epublications.uef.fi/pub/urn_nbn_fi_uef-20100044/urn_nbn_fi_uef-20100044.pdf

Jones, M. 2018. Sustainable Event Management - Practical Guide. 3. painos. New York & Oxon: Routledge.

Kaipio, K. 2000. Mitä yhteisöllisyys on? Teoksessa Haapamäki, J., Kaipio, K., Keskinen, S., Uusitalo, I., Kuoksa, M. Yhteisö kasvattaa: Päivähoito oppimis- ja kasvatusyhteisönä. 1.painos. Tampere: Tammer-Paino Oy

Kangaspunta, S. 2011. Yksilöllinen yhteisöllisyys: Avaimia yhteisöllisyyden muutoksen ymmärtämiseen. Tampere: Tampereen Yliopistopaino Oy – Juvenes Print.

Kauppila, R. 2005. Vuorovaikutus ja Sosiaaliset taidot. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

Kopakkala, A. 2011. Porukka, jengi, tiimi – Ryhmädynamiikka ja siihen vaikuttaminen. 3. painos. Helsinki: Edita Prima Oy.

Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskus KIHU. 2017. TutkimusStoori: Tärkeät urheilukokemukset liittyvät usein yhteisöllisyyteen. Viitattu 17.1.2019 <https://www.kihu.fi/yleinen/tutkimus-toori-tarkeat-urheilukokemukset-liittyvat-usein-yhteisollisyyteen/>

Koivula, M. 2010. Lasten yhteisöllisyys ja yhteisöllinen oppiminen päiväkodissa. Jyväskylän Yliopisto. Kasvatustieteellinen Tiedekunta. Väitöskirja.

Koivula, M. 2013. Yhteisöllisyyden rakentuminen päiväkodin arjessa. Teoksessa Marjanen, P., Marttila, M. & Varsa, M. (toim.) Pienten piirissä – Yhteisöllisyyden merkitys lasten hyvinvoinnille. Juva: Bookwell Oy.

Kokko, S. & Martin, L. (toim.) 2019. Lasten ja nuorten liikuntakäyttäytyminen Suomessa – LIITU-tutkimuksen tuloksia 2018. Julkaisussa Valtion liikuntaneuvoston julkaisuja 2019:1.

Laitila, O., Ratilainen, T., Puronaho, K., & Vinkkunen, K. 2015. Gymnaestrada 2015 Helsinki – tapahtumatutkimus. Valtion liikuntaneuvosto. Valtion liikuntaneuvoston julkaisuja 2015:6 Viitattu 17.1.2019 http://www.liikuntaneuvosto.fi/files/387/Gymnaestrada2015_webversio.pdf

Liikunnan ja vapaa-ajan koulutus. Yhteiset osaamistavoitteet (kompetenssit) ja koulutuskohtaiset osaamistavoitteet (kompetenssit). Kajaanin ammattikorkeakoulu. Viitattu 16.2.2019 <http://opinto-opas.kamk.fi/index.php/fi/68146/fi/68090>

Lintunen, T. 2015. Lapsen ja nuoren psyykinen kehitys. Teoksessa Hämäläinen, K., Danskanen, K., Hakkarainen, H., Lintunen, T., Jaakkola, T., Forsblom, K., Pulkkinen, S., Pasanen, K., Kalaja, S., Riski, J., Arajärvi, P. & Lehtoviita, T. Lasten ja Nuorten hyvä harjoittelu. Lahti: VK-Kustannus Oy.

Löfblom, K. 2013. Nuorten kokemien elämysten yksilölliset ja yhteisölliset merkitykset. Turun Yli-opisto. Yhteiskuntatieteellinen tiedekunta. Väitöskirja. Viitattu 10.12.2018 <http://www.utu-pub.fi/handle/10024/88070>

Marjanen, P., Ahonen, J. & Majoinen, L. 2013. Vertaissuhteet ja yhteisöllisyys. Teoksessa Marjanen, P., Marttila, M. & Varsa, M. (toim.) Pienten piirissä – Yhteisöllisyyden merkitys lasten hyvinvoinnille. Juva: Bookwell Oy.

McNeill, J. R. & McNeill, W.H. 2014. Verkottunut ihmiskunta; Yleiskatsaus maailman historiaan. 9.painos Suom. N. Vilokkinen. Tampere: Vastapaino.

Nordbäck, A. 2017. Tönniesin Gemeinschaft yhteisönä. Julkaisussa Sosiaalipedagoginen Aikakauskirja, 18, 9-33. Viitattu 20.12.2018 <https://journal.fi/sosiaalipedagogiikka/article/view/68938>

Paasivaara, L. & Nikkilä, J. 2010. Yhteisöllisyydestä työhyvinvointia. Helsinki: Nord Print Oy.

Raina, L. Haapaniemi, R. 2005. Yksilöt yhdessä – kasvatus ja persoonan laatu. Tallinna: AS Kirjapaino

Raina, L. 2012. Uusi Yhteisöllisyys; Kasvatusyhteisön rakentamisen ammattitaito. Tampere: Jyvenes Print - Tampereen Yliopistopaino

Ross, A. & Searle, M. 2018. A Conceptual Model of Leisure Time Physical Activity, Neighborhood Environment, and Sense of Community. Julkaisussa Environment and Behavior, 1/2018, 1-33.

- Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. 2006. KvaliMOTV - Menetelmäopetuksen tietovaranto. Viitattu 9.8.2018 <http://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/>
- Suoninen-Erhiö, L. 2005. Liikunta luo yhteisöllisyyttä. Julkaisussa Sosiaaliturva – liikunta ja yhteisöllisyys luovat hyvinvointia. 11/2005.
- Tiirikainen, M. & Konu, A. 2013. Miksi lapset ja nuoret katoavat liikunta- ja urheiluseuroista murrosiässä? Julkaisussa Miksi murrosikäinen luopuu liikunnasta? Valtion liikuntaneuvoston julkaisu 2013:3.
- Torppa, E. 2005. Hyvinvointia liikunnasta. Julkaisussa Sosiaaliturva – liikunta ja yhteisöllisyys luovat hyvinvointia. Julkaisu 11/2005.
- Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2018. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Kustannusosake-yhtiö Tammi. (Lähde on EPUB -tiedostomuodossa. Kirja ei sisällä sivunumeroita.)
- Urheilutapahtuma toi Helsingin kaupunkialueelle yli 20 miljoonaa. 2015. Yle Urheilu. Julkaistu 25.11.2015. Viitattu 18.1.2019 <https://yle.fi/urheilu/3-8480858>
- Vara, S. 2015. ”Jalkapallo on niin kivaa, saa uusia ystäviä ja oppii paljon ystäviltä, valmentajilta ja harrastuksesta.” Laurea Ammattikorkeakoulu. YAMK Sosiaalialan koulutusohjelma. Opinnäytetyö (Ylempi AMK). Viitattu 1.9.2018 https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/97332/yhteisollisyys%20jalkapallojoukkueessa_theseus.pdf?sequence=1&isAllowed=y
- Warner, S., Kerwin, S. & Walker, M. 2013. Examining Sense of Community in Sport: Developing the Multidimensional ‘SCS’ Scale. Julkaisussa Journal of Sport Management, 2013, 27, 349-362.
- Wiesenfeld, E. 1996. The Concept of “We”: A community social psychology myth? Journal of Community Psychology, 24:4, 337-345.

SAATEVIESTI VALMENTAJILLE:

Hei,

Opiskelen Kajaanin ammattikorkeakoulussa Liikunnan AMK –tutkintoa. Suoritan tällä hetkellä tutkintooni kuuluvaa opinnäytetyötä. Opinnäytetyöni tutkimustehtävänä on kartoittaa Helsinki Cup Oy:n toimeksiannosta, minkälaisia yhteyksiä Helsinki Cup -turnauksella on osallistuvien joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiseen.

Nykypäivänä yhteisöllisyys näyttää korostuvan ryhmätoiminnassa yhä enemmän. Tunne kuuluu johonkin ryhmään vaikuttaa olevan tärkeä osa lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämistä. Helsinki Cup haluaa toiminnallaan edistää joukkueiden yhteisöllisyyttä. Opinnäytetyön tavoitteena on löytää tekijöitä, jotka auttavat Helsinki Cupia edistämään joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumista.

Tiedustelen halukkuuttanne osallistua mukaan tutkimukseen?

Osallistuminen ei edellytä aikaisempaa perehtymistä aiheeseen. Tutkimuksella halutaan kannustaa osallistujia herättelemään ajatuksia yhteisöllisyydestä ja sen yhteydestä joukkueen toimintaan.

Kohderyhmä: Uudeltamaalta osallistuneet joukkueet, jotka eivät käytä turnauksen majoituspalveluita.

Tiedonantaja: Lähtökohtaisesti joukkueen valmentaja

Aineiston keruu: Puhelinhaastattelu erikseen sovittuna ajankohtana (arvioitu kesto 10-30min). Haastattelukysymykset toimitetaan etukäteen haastatteluun osallistuville.

Luottamuksellisuus: Haastattelut nauhoitetaan aineiston analysointia varten. Tutkimusta varten kerättävä materiaali on luottamuksellista ja sitä hyödynnetään ainoastaan tätä opinnäytetyötä varten. Materiaali hävitetään tutkimuksen päätyttyä. Haastateltavan henkilön/joukkueen tiedot eivät käy ilmi tutkimuksen raportoinnissa ilman lupaa.

Pyydän ystävällisesti vahvistamaan halukkuutenne osallistua tutkimukseen xx.xx.2018 mennessä. Vastaan mielelläni tutkimukseen liittyviin kysymyksiin.

Jalkapalloterveisin,
xxx xxx

HAASTATTELUUN OSALLISTUNEILLE VALMENTAJILLE LÄHETETTY VIESTI:

Helsinki Cup on kansainvälinen juniorijalkapalloturnaus. Kesällä 2018 turnaukseen osallistui yli 20 000 lasta ja nuorta. Helsinki Cup haluaa toiminnallaan edistää lasten ja nuorten yhteisöllisyyttä ja hyvinvointia. Tutkimustehtävänä on kartoittaa, minkälaisia yhteyksiä Helsinki Cup -turnauksella on osallistuvien joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiseen.

YHTEISÖLLISYYS -KÄSITE

Yhteisöllisyys on laaja-alainen ilmiö, mitä on haastava määritellä yhdellä ainoalla tavalla. Miettiessänne vastauksia haastattelukysymyksiin, pyydän ystävällisesti peilaamaan vastauksia oheiseen kuvaukseen.

Tämän tutkimuksen yhteydessä yhteisöllisyydellä tarkoitetaan joukkueen jäsenten välistä suhdetta, mikä perustuu myönteiseen kokemukseen tuntea joukkueeseen kuulumista. Yhteisöllisyys näyttäytyy toimintana, mikä tukee joukkueen yhteisiä arvoja ja edesauttaa toimimaan yhteisen päämäärän saavuttamiseksi.

Joukkueen yhteisöllisyyttä tukee mm.

- pelaajien ymmärrys siitä, että he tarvitsevat toisiaan yhteisen päämäärän saavuttamiseksi,
- pelaajien välinen vuorovaikutus,
- yhdessä toimiminen,
- luottamus,
- tasa-arvo ja kunnioitus.

Yhteisöllisessä joukkueessa pelaaja mm.

- toimii joukkueessa vapaaehtoisesti, tuntee itsensä arvokkaaksi,
- uskaltaa ottaa riskejä pelkäämättä epäonnistumisista,
- kokee ilmapiirin olevan innostava ja turvallinen uuden oppimiselle ja kehittymiselle.

Lähde:

Chavis, D.M., Hogge, J. H., McMillan, D. W. & Wandersman, A. 1986. Sense of community through Brunswick's lens: A first look. *Journal of Community Psychology*, 14:1, 24-40.

Hämäläinen, K., Danskanen, K., Hakkarainen, H., Lintunen, T., Jaakkola, T., Forsblom, K., Pulkkinen, S., Pasanen, K., Kalaja, S., Riski, J., Arajärvi, P. & Lehtoviita, T. 2015. Lasten ja Nuorten hyvä harjoittelu. Lahti: VK-Kustannus Oy.

Paasivaara, L. & Nikkilä, J. 2010. Yhteisöllisyydestä työhyvinvointia. Helsinki: Kirjapaja.

HAASTATTELUKYSYMYKSET

OSIO 1 (PERUSTIEDOT)

Joukkue/seura? Ikäluokka? Kuinka monta kertaa olette osallistuneet Helsinki Cupiin? Saako joukkueenne tiedot käydä ilmi opinnäytetyössä?

OSIO 2 (YHTEISÖLLISYYS OMASSA JOUKKUEESSA)

1. Miten merkityksellisenä asiana koet, että joukkueenne on ”yhteisöllinen joukkue”?

Vastaa asteikolla 1 – 5 (1 = ei ole merkityksellinen asia, 5 = erittäin merkityksellinen asia)

Perustele vastauksesi.

2. Miten valmentajan näkökulmasta yhteisöllisyys näkyy joukkueessanne ja sen toimintatavoissa?

OSIO 3 (HELSINKI CUP JA YHTEISÖLLISYYS)

3. Miten paljon Helsinki Cup -turnausviikko on vaikuttanut joukkueenne yhteisöllisyyteen valmentajan näkökulmasta?

Millaisissa tilanteissa joukkueen yhteisöllisyys on näkynyt/korostunut turnauksen aikana?

4. Mitkä tekijät Helsinki Cup -turnauksessa vaikuttavat joukkueenne yhteisöllisyyteen ja sen muodostumiseen?

5. Millainen vaikutus Helsinki Cup -turnauksella on ollut joukkueen yhteisöllisyyden muodostumiseen pidemmällä aikavälillä? (Esim. edellisen turnauksen ja nykyhetken välillä.)

6. Millainen merkitys joukkueen yhteisöllisyyden muodostumisella on harkittaessa osallistumista Helsinki Cup -turnaukseen?

7. Miten Helsinki Cup voisi jatkossa kehittää turnausta, jotta se tukisi joukkueenne yhteisöllisyyden muodostumista entistä enemmän?

1. Miten merkityksellisenä asiana valmentaja kokee oman joukkueen yhteisöllisyyden?			
ALKUPERÄINEN ILMAUS	PELKISTETTY ILMAUS	ALALUOKKA	YLÄLUOKKA
<p>"Sitten kun on nuorista tai lapsista kyse niin kylhän se yhdessä toiminen, luottamus toisiin, toisten kunnioitus ja vuorovaikutus on sellaisia taitoja, joita jokaisen tulisi oppia niin jos asiat saadaan urheilun tai liikunnan kautta tuotua lapsille niin sit siitä on varmasti jonkinlaista hyötyä tulevaisuudessa."</p> <p>"Sitten on noi vuorovaikutustaidot. Et jos niinku miettii pidemmälle elämää niin vuorovaikutustaidot on hirveen tärkeit. Ryhmässä oleminen ja tekeminen ja tietyt normit, missä puitteissa toimitaan on hyvä ja turvallinen oppia tossa ryhmässä."</p>	<p>Yhdessä toiminen, toisten kunnioitus ja vuorovaikutuksen opettaminen liikunnan ja urheilun kautta</p> <p>Vuorovaikutustaidot ovat tärkeit miettiessä pidemmälle elämää.</p> <p>Ryhmässä toimiminen ja tekeminen sekä normit ovat turvallista oppia ryhmässä</p>	Liikunnan ja urheilun kautta opettaminen	Liikuntakasvatus
<p>"Koen, että monelle tossakin joukkueessa tää harrastus on parhaimpia asioita elämässä. Se on yksilölle tosi tärkeä."</p> <p>"Tuntevat olevansa osa yhteisöä"</p> <p>"Joukkueeseen kuuluminen. Se on iso juttu fudiksessa ja ylipäättänsä elämässä."</p> <p>"Se näkyy kaikessa tekemisessä, parantaa ryhmähenkeä ja se näkyy miten se ryhmä on ryhmäytynt toistensa kanssa, tuntevat olevan osa yhteisöä."</p> <p>"Yks juttu mun mielestä on tottakai sosiaalinen yhteenkuuluvuus, mikä on itsemääräämisoikeuden perustarpeita. Niin valmentajana koittaa huomioida näitä perustarpeita, joka mun mielestä aika paljon liittyy myös siihen yhteisöllisyyteen."</p>	<p>Joukkue/harrastus on monelle parhaimpia asioita elämässä</p> <p>Yksilöille on tärkeää tuntea olevansa osa yhteisöä</p> <p>Joukkueeseen kuuluminen on iso juttu fudiksessa ja elämässä</p> <p>Yhteisöllisyys näkyy kaikessa tekemisessä ja miten ryhmä on ryhmäytynt, pelaajat tuntevat olevan osa yhteisöä.</p> <p>Sosiaalinen yhteenkuuluvuuden huomioiminen on tärkeää, koska se on liitettävissä yhteisöllisyyteen</p>	Tärkeää tuntea olevansa osa joukkuetta Sosiaalinen yhteenkuuluvuus	Yhteenkuuluvuus
<p>"Joukkue koostuu yksilöistä"</p> <p>"Kyseessä on joukkuelaji ja sinäänsä siihen koko asia perustuu, että ollaan joukkue, yhteisö"</p> <p>"Toki tärkein asia on yksilön taito ja sen opettaminen, mutta siinä tarvitaan sitä ymmärrystä, että pelataan yhdessä."</p> <p>"Jokainen yksilö on osa joukkuetta ja jokaista yksilöä tarvitaan, jotta joukkue olisi juuri se ainutlaatuinen porukka, jossa sinut hyväksytään juuri sellaisena kuin olet"</p> <p>"Jalkapallo on joukkuepeli ja tarvitaan kaikki 11 pelaajaa sinne kentälle toimimaan yhdessä, jotta saavutetaan lopputulos"</p>	<p>Joukkue koostuu yksilöistä</p> <p>Joukkuelaji perustuu joukkueeseen</p> <p>Ymmärrys yhdessä pelaamisen merkityksestä</p> <p>Jokainen yksilö on osa joukkuetta ja jokaista tarvitaan</p> <p>Jalkapallossa jokaista 11 pelaajaa tarvitaan</p>	Joukkue koostuu pelaajista	Joukkuelaji
<p>"Kokonaistoimittavuuden edellytys on se yhteistyö siinä"</p> <p>"Jalkapallo vaatii tietyn kommunikaation ja yhteisöllisyyden, että ylipäättänsä pärjää lajissa"</p> <p>"Joukkue on semmonen, että sen kanssa on mukava harrastusta läpi viedä"</p>	<p>Toimivuuden edellytys on yhteistyö</p> <p>Jalkapallo vaatii kommunikaatiota ja yhteisöllisyyden tunteen lajissa pärjätäkseen</p> <p>Joukkueen tulee olla mukava</p>	Yhteistyö Kommunikaatio Mukava joukkue Hyvä ryhmähenki	Yhteistyö
<p>"No ehkä tietysti varmaan niinku se, että lähtökohta seuran arvoissa yhteisöllisyys on yksi niitä arvoja. Mun on ehkä vähän vaike vastata mitään muuta kuin että se on erittäin tärkeitä myös joukkueen toiminnassa, että yhteisöllisyys on erittäin kannatteleva tekijä joukkueen käytännötoiminnassa"</p> <p>"Yksi seuran arvoista on yhteisöllisyys ja sitä kautta tietty joukkueessakin"</p>	<p>Arvot tulevat seuralta</p> <p>Yksi seuran arvoista on yhteisöllisyys</p>	Seuran arvo on yhteisöllisyys	Arvot seuralta

2. Mitkä turnauksen tekijät ovat merkityksellisiä joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumisen kannalta?			
ALKUPERÄINEN ILMAUS	PELKISTETTY ILMAUS	ALALUOKKA	YLÄLUOKKA
<p>"Viime vuonna Hesa Cup oli uudistanut turnausta siten, että pienille tytöille tehtiin tyttöjen sarjat niin nyt kun se oli mahdollista. Hinta oli kohtuullinen ja tiesi, että järjestelyt toimii. Myös omat vanhat pelikokemukset vaikuttivat. Vaikka onkin kallis turnaus niin on se sen väärti"</p> <p>"Yleinen sujuvuus, että ne järjestelyt ovat sujuvat. Hyvä meininki pysyy yllä sen puolesta, ettei tarvi keskittyä järjestelyihin."</p> <p>"Vaikka hinta on korkeahko niin aina vanhemmat ovat sitä mieltä, että sinne kyllä osallistutaan."</p> <p>"Se lisäs meidän yhteisöllisyyttä, että mentiin joskus kattoo toisten ryhmien pelejä vaikka pelattiin Helsinki Cupissa kahdessa eri joukkueessa niin oltiin silti yhtenäinen joukkue. Pelataan saman seuran logon alla kahdella joukkueella niin niit voisi järjestää enemmän. Nythän ei aina ollut siihen mahdollisuus, koska joukkueiden pelit saattoivat sijaita ihan toisella puolella kaupunkia eikä ajallisesti ollut mahdollista päästä seuraamaan."</p> <p>"Se vähän rikkoo sitä (yhteisöllisyyttä), että pitää liikkua paikasta toiseen. Kun meikki on kolme eri joukkuetta eri lohkoissa niin toivotaan, että koko jengi olisi samassa paikassa ja mahdollisimman paljon yhdessä. Sitten voitaisiin miettiä jotain yhdessä tekemistä."</p> <p>"Ehkä jos pelipaikka ei muuttuisi niin paljon nyt saattoi olla välillä sellanen juoksemisfiilis, mutta ymmärrän täysin käytännön ongelmat. Jos on samasta ikäluokasta useampi joukkue mukana ja heidän pelit ihan eri paikoissa niin jos ne olisivat samassa paikkaa niin pääsisi kannustamaan kavereita."</p>	<p>Pienemmille tytöille omat sarjat, kohtuullinen hinta ja toimivat järjestelyt Toimivat järjestelyt ja yleinen sujuvuus, minkä vuoksi hyvä meininki pysyy yllä. Korkeahkosta hinnasta huolimatta vanhemmat ovat myönteisiä osallistumisen suhteen Toisten ryhmien pelien katsominen lisää joukkueen yhteisöllisyyttä, johon ei viimeksi ollut mahdollisuutta, koska pelit saattoivat sijaita eri puolella kaupunkia Liikkuminen rikkoo yhteisöllisyyttä, joten pelien toivotaan sijaitsevan samassa paikassa, jolloin joukkue voi olla mahdollisimman paljon yhdessä Pelipaikkojen eri sijainti saattaa aiheuttaa juoksemisfiilistä Samana ikäluokan pelit voisi olla samassa paikkaa, jotta pääsee kannustamaan kavereita</p>	<p>Sarjat tytöille ja pojille Järjestelyiden sujuvuus Hinta-laatusuhde Pelipaikkojen sijainti vaihtelee</p>	<p>Käytännön järjestelyt</p>
<p>"Oheishjelma. Ranneke challenge jäi erityisesti mieleen."</p> <p>"Oheistapahtumat ovat tärkeitä, esim. juuri ne avajaiset ja mahdollisuus mennä jonnekin muuallekin kuin vain peleihin."</p> <p>"Turnauksen aikana esim. käytiin korkeasaarella yhdessä. Sinne lähti niinku kaikki, jotka oli turnauksessa mukana vaikka se onkin niinku pelin ulkopuolinen tapahtuma ja avajaisiin lähti kaikki muut paitsi yksi."</p> <p>"Helsinki Cup turnauksessa on just se, kun se on semmonen hienno turnaustapahtuma, että siellä on oheistoimintaa ja pystyy järjestää semmossa. Pystyy käydä meressä uimassa pelien välissä."</p> <p>"Helsinki Cuppi voisi miettiä, että pystyttäis järjestämään myös ns. ei niin pääpelipaikoille virikettä vähän enemmän pelaajille, miten vois niinku pelien välissä ja jälkeen viettää aikaa pelipaikoilla."</p> <p>"Oheishjelmiin ei olla saatu porukkaa, se ei oo oikein koskaan osunut meihin. Luulen, että se johtuu, että asutaan tässä lähellä ja kaikki menee illaksi kotiin. Se voisi olla kenties meille ketkä tulee lähempää niin jos pelit pelattais samalla alueella niin siellä olis sit sitä oheishjelmaa."</p> <p>"Varmaan voisi olla myös enemmän itselähtöistä/joukkuelähtöistä, että kehitetään päville oheistoimintaa esim. linnanmäelle/allas Sea Poolille."</p>	<p>Ranneke challenge -oheishjelma Oheishjelma mahdollistaa muutakin kuin pelaamista Turnauksen aikana osallistuminen korkeasaareen ja avajaisiin Turnaus mahdollistaa oheistoimintaa pelien välissä</p>	<p>Toiminta pelien ohella</p>	<p>Oheishjelma</p>
<p>"Näkyy myös siinä, että vaikka se on heinäkuussa ja paras loma-aika niin sinne saadaan kuitenkin hyvin sitä porukkaa aina. Kesä järjestetään sen mukaan, koska on Helsinki Cup, ainakin joissakin perheissä se menee niin."</p> <p>"Hesa Cupin jälkeen alkaa yleensä myös kesäloma jalkapallosta ja sekin tuo yhteist iloa. Hesa Cupin sijoittelu tuohon parhaimpaan kesäloma-aikaan jakaa toki mielipiteitä. Mutta niille perheille, kenellä on futavia lapsia ja nuoria niin Hesa Cup kuuluu kesän kohokohtiin"</p> <p>"Kyl mä näen et yhteisöllisyydellä on vaikutusta sinänsä, koska Helsinki Cup ajoittuu siihen kevään piirijakson ja syksyn piirijakson väliin. Piirisarja on varmasti se, jossa on enemmän tavoitteita ja kausisuunnittelussa ei varsinaisesti luoda tavoitteita tälle, mutta siinä on aika pitkä tauko muuten. Turnauksella saadaan pidennettyä kautta, kun se on heti, kun kevään piirisarjapelit päättyvät. Pelaajat tekevät kesäsuunnitelmat turnauksen mukaan, lähtevät lomille vasta turnauksen jälkeen. Saadaan pelaajia sitoutumaan pidemmäksi aikaa, mikä luo sitä yhteisöllisyyttä ennen ku alkaa sit syksyn piirisarjapelit."</p> <p>"Helsinki Cup on semmonen tapahtuma, joka on ennen kesälomia niin siitä on saatu hyvä fiilis jatkamaan kesälomia ja siitä sit kohti syyskautta. Se on vähän niinku hyvä ponnistuslautta. Se on ollut tosi hyvä versus alis vaan jotku tavalliset treenit ja siitä sit kohti syyskautta."</p>	<p>Parhaasta loma-ajankohdasta huolimatta porukka osallistuu turnaukseen Turnaus ennen kesälomaa tuo iloa Turnaus sitouttaa pelaajia pidemmäksi aikaa sijoittuessaan kevät- ja syyskauden väliin Kesälomasuunnitelmat tehdään turnauksen mukaan Turnauksesta on hyvä jatkaa lomille ja kohti syyskautta</p>	<p>Ajankohta sitouttaa pelaajia pidemmäksi aikaa Ajankohta tuo iloa ja hyvää fiilistä Muut suunnitelmat tehdään turnauksen ympärille</p>	<p>Ajankohta</p>
<p>"Muutaman päivän aikana pelaajat kasvavat joukkueeksi. Tutustuvat pelikavereihin, keiden kanssa ei ole niin paljon ole oltua."</p> <p>"Selkeästi huomasi kuinka joukkue rakentui tietyllä tavalla niinkuin "valmiiksi" viikon aikana."</p> <p>"Tulee tietysti vietettyä pidempää aikaa pelaajien kanssa ja pelaajat viettävät keskenään pidemmän aikaa toistensa kanssa."</p> <p>"Se on hyvä sellanen systeemi, että pelataan useita päiviä yhdessä samaa turnausta. Niin se on hieno nähdä, miten yksittäinen joukkue kehittyy päivien aikana. Helsinki Cup on uniikki turnaus. Se on niinku oma pikku maailmansa. Et siinä voi kehittyä huimastikin."</p> <p>"C-finaali loppuun asti oli positiivinen tekijä. Muuten olisi jäänyt turnaus vähän kesken, koska joukkue kasvoi kahden viimeisen päivän aikana isoja askelia isommaksi."</p>	<p>Muutaman päivän aikana pelaajat tutustuivat pelikavereihin ja kasvoivat joukkueeksi Joukkue rakentui "valmiiksi" viikon aikana Pelaajat viettävät pidemmän aikaa keskenään Useamman yhdessä vietetyn päivän aikana joukkue kehittyy C-finaali pidentää turnausta, mikä mahdollistaa joukkueen kehittymisen.</p>	<p>Pitkä turnaus yhdistää ja kehittää joukkuetta</p>	<p>Kesto</p>
<p>"Kyllä se on niinku vaikuttava homma, koska kummiskin Helsinki Cup on niin iso turnaus. Helsinki Cupilla on aika hyvä brändi jo itsessään. Se sitouttaa pelaajat niinku toimimaan ja osallistumaan, mikä sit taas lisää mun mielestä yhteisöllisyyttä."</p> <p>"Jos miettiä turnausta itsessään niin yksi juttu on se, että se on perinteinen turnaus ja monelle hieno juttu niin tietyllä tavalla siinä on semmonen positiivinen lataus itse turnauksessa. Sitä kautta siihen varmaan tulee sellanen lähtökohta yhteisöllisyyden rakentamiseen."</p> <p>"Turnauksella on hyvä maine ja on erikoista tulla pelaamaan nimenomaan just Helsinki Cuppiin niin se syyttää helpommin siie taisteluvireeseen."</p> <p>"Kyllä sillä turnauksella on nimi, joka vetää (pelaajia)."</p> <p>"Turnauksella on tietty historia ja se on niinku tapahtuma, joka on vakiinnuttanut paikkansa.</p>	<p>Helsinki Cup on iso turnaus ja sillä on hyvä brändi. Se sitouttaa pelaajat osallistumaan. Turnaus on perinteinen ja hieno juttu, mikä tuottaa positiivisen latauksen Turnauksen erikoisuus ja hyvä maine syyttää pelaajat taisteluvireen Turnauksen nimi vetää pelaajia mukaan Turnauksen historia on vakiinnuttanut paikkansa</p>	<p>Turnauksen koko Perinteisyys Hyvä imago/maine</p>	<p>Turnauksen imago</p>

3. Minkäläinen yhteys Helsinki Cup -turnauksella on joukkueiden yhteisöllisyyden muodostumiseen?			
ALKUPERÄINEN ILMAUS	PELKISTETTY ILMAUS	ALALUOKKA	YLÄLUOKKA
<p>"On hieno nähdä, miten vedetään yhtä köyttä. Voیتetaan yhdessä, hävitään yhdessä. Tsemptataan toisia ja ollaan joukkue."</p> <p>"Pyritään siihen, ettei oo tiettyjä peliryhmiä vaan pelataan yhdessä. Vuonna 2017 olimme mukana kahdella peliryhmällä, vuonna 2018 yhdellä. Jatkossakin mennään yhdellä peliryhmällä ja nähdään enemmän tällaisena yhteisöllisenä tapahtumana."</p> <p>"Se oli kiva viikko ja se koko ryhmä ketkä sinne lähti nii olivat yhdessä koko viikon. Siellä ei ollut kaikkia 30, mutta se ryhmä ketä sinne lähti niin olivat yhdessä koko viikon. Se on vahvistanut koko joukkueen toimintaa. Nyt kun mukana olleet kertoo siitä ens vuotta varten niin uskon, että ensi vuonna on useampi ja vielä useammalla on kivempaa."</p> <p>"On sitä yhteisöä ja aikaa mitä vietetään yhdessä."</p> <p>"Ylipäättänään tehdään yhdessä. Osallistutaan peleihin ja kannustetaan toisia, mutakin ikäluokkia ja joukkueita."</p> <p>"Sanotaanki näin, että kyllähän yksittäiset tapahtumat nousee esille, mm. on saatettu muistella esim. kun oli se maailman suurin joukkuekuva Tuomiokirkon portailla ja porukalla tanssittiin yhdessä. Et tavallaan se yhdessä tekeminen ja niiden yhdessä tekemisten muistelemisen niin kyllähän se on osa sitä yhteisöllisyyden muodostumisen ilmentymää. Niidenkään ei tarvi olla niinku isoja juttuja että ne vaikuttaisi siihen kokonaisuuteen. Helsinki Cup eroaa muista turnauksista, että se mahdollistaa sellaisia spetsiaalijuttuja, kuten se maailman suurin joukkuekuva, mitä muut turnaukset ei tavallaan pysty tarjoamaan, kun ei ole sitä volyyymia taustalla."</p> <p>"Mun mielestä just se, että siinä ollaan pitkään joukkueen kesken ja ollaan kimpassa poukalla. Joukkueen kanssa vietetään pitkiä päiviä Helsinki Cup -turnauksessa." "Just se, että osallistuttiin tapahtumiin yhdessä."</p>	<p>Tutustutaan pelikavereihin, tsemptataan toisia ja vedetään yhtä köyttä. Turnuksen aikana joukkue rakentui "valmiiksi". Ei peliryhmiä, kaikki pelaavat yhdessä. Mahdollisuus viettää aikaa pidempää yhdessä. Turnaus on vahvistanut joukkueen toimintaa ja lisännyt yhdessä oloa. Pelataan useampi päivä yhdessä samaa turnausta. Yhteisöä ja aikaa mitä viettää yhdessä. Yhdessä toimiminen; peleihin osallistuminen, toisten kannustaminen. Turnauksessa ollaan pitkään joukkueen kesken Tapahtumiin yhdessä osallistuminen</p>	<p>Tutustuminen Yhteinen päämäärä Toimitaan yhdessä Joukkueen kehittyminen ja toiminnan vahvistuminen Yhteisö</p>	<p>Yhdessä tekeminen</p>
<p>"Isossa turnauksessa paremmin jää mieleen hyviä muistoja, jotka voi jatkossa toimia liimana joukkueessa. Pystyy muistelee yhdessä tapahtumaa. Se tuo positiivisia ajatuksia, kun osallistutaan esim. ensi vuonn. Et kivempi osallistua, kun on pohjalla positiivisia ajatuksia."</p> <p>"Ensimmäistä kertaa mukana eli mukaan sai lähtemään, että itse olen pelannut Hesa Cupissa ja omat muistot siitä."</p> <p>"On sillä tietyllä tavalla ollut positiivinen vaikutus ottaen myös huomioon, että tuli positiivista menestystä ja se jäi pelaajille mieleen. Varmasti on ollut positiivista vaikutusta, mutta vaikea idenfoida, mikä ylipäättänään ollut todellinen vaikutus. Ehkä tietysti, jos miettii isommissa perspektiivissä niin on aikuisia, jotka ovat olleet turnauksessa pienempänä ja monet edelleen muistaa myöhemminkin turnauksen. Niin varmasti nämäkin 11-vuotiaat pojat muistavat joitakin yksittäisiä kokemuksia, joita muistella 10-vuoden päästä."</p> <p>"Kun lapset aikuistuvat/lopettavat jalkapallon niin vanhemmat usein puhuvat, että kesään on tullut tyhjiä. Vanhat ihmisetkin muistelevat sitä, miten mukavaa Hesa Cupissa on aina ollut. Cuppia muistellaan aikuisten ja lasten kesken. Sitä odotetaan aina. Tämä varmasti kertoo aika paljon kyseisen turnauksen merkityksestä vauvasta vaariin."</p> <p>"Sanotaanki näin, että kyllähän yksittäiset tapahtumat nousee esille, mm. on saatettu muistella esim. kun oli se maailman suurin joukkuekuva Tuomiokirkon portailla ja porukalla tanssittiin yhdessä. Et tavallaan se yhdessä tekeminen ja niiden yhdessä tekemisten muistelemisen niin kyllähän se on osa sitä yhteisöllisyyden muodostumisen ilmentymää. Niidenkään ei tarvi olla niinku isoja juttuja että ne vaikuttaisi siihen kokonaisuuteen. Helsinki Cup eroaa muista turnauksista, että se mahdollistaa sellaisia spetsiaalijuttuja, kuten se maailman suurin joukkuekuva, mitä muut turnaukset ei tavallaan pysty tarjoamaan, kun ei ole sitä volyyymia taustalla."</p>	<p>Iso turnaus mahdollistaa paremmin mieleen jäviä muistoja, joita muistelemalla joukkue liimautuu yhteen. Valmentajan henkilökohtaiset muistot vaikuttivat pelaajien halukkuuteen osallistua. Positiivinen menestys jäi pelaajien mieleen. Monet muistaa turnauksen myöhemminkin, joten varmasti myös tämän hetkisetkin pelaajat. Pelaajille tulee tyhjiä "Hesa Cup" uran jälkeen, mutta muistot säilyvät aikuisenakin. Yksittäiset tapahtumat nousee esille. Niiden muistelemisen on osa yhteisöllisyyttä.</p>	<p>Turnauksen muistot yhdistävät joukkueita Muistojen jakamisella on vaikutusta muihin ihmisiin Turnauksen muistoilla on pitkäaikainen vaikutus</p>	<p>Pitkäaikaiset muistot</p>
<p>"Toinen syy miksi Helsinki Cupiin osallistutaan on tapahtuma ja sen tuoma yhteisöllisyys. Saadaan fiilis niin joukkueeseen kuin laajemmin koko niinku tällaiseen Suomi jalkapalloyhteisöön."</p> <p>"Helsinki Cupin joukkueena se on kuitenkin ihan ykköstapahtuma. On helppo liikkua lähellä, kentät on lähellä. Helppo kutsua sukulaisia ja kaikkia muita kannustamaan. Lisää sitä myöten sitä yhteisöllisyyttä."</p> <p>"Vietämme aikaa porukassa - aikuiset ja lapset eri elämän lähtökohdista ja arjen kiinnostuksen kohteista välittämättä juttu yhdistää eri yhteiskuntaluokan lapset ja vanhemmat."</p> <p>"Kutsutaan sukulaisiakin katsomaan helsinki cupia, kun se on niin hieno tapahtuma ja turnaus. Monella on hyviä muistoja niin ne haluu tulla sit elää niit uudestaan sinne kentälle niin voi olla ehkä vähän enemmän katsoji. Ainakin meidän peleissä oli enemmän katsojiin kuin piirisarjapeleissä. On tärkeet kun on ne tukijoukot, vanhemmat tulee katsoa ja kaverit et saa vähän lisää niinku voimaa pelaajat sit."</p> <p>"Hesa Cupissa on paljon mukana joukkueita ja tapahtumia niin siin tulee ylipäättänään semmonen niinku iso yhteisö. Että me ollaan tavallaan osa jotain isompaa ni tuntuu että se korostaa sitä omaa porukkaa, että tuli vähän sellanen että me ollaan nyt täällä. Niinku kaikki tuntee kuuluvansa johonkin suurempaan, mutta niin että me ollaan me."</p>	<p>Tapahtumasta saa yhteisöllisyyden fiilksen sekä joukkueeseen että koko Suomi -jalkapalloyhteisöön. Helsinki Cupille joukkueelle turnaus on ykköstapahtuma. Helppo liikkua ja kentät ovat lähellä sekä kutsua sukulaisia ja muita kannustamaan. Tätä myöden yhteisöllisyys lisääntyy. Aikaa vietetään porukassa. Futi yhdistää lapset ja vanhemmat, kun turnausta muistellaan yhdessä. Sukulaiset kutsutaan mukaan katsomaan Helsinki Cupia. Monet haluavat muistella turnausta uudelleen tulella katsotamaan pelejä. Tukijoukot ovat tärkeitä, koska ne antavat pelaajille voimaa. Helsinki Cupissa on paljon mukana joukkueita, jotka muodostaa isomman yhteisön. Tunne olla jotain isompaa korostaa omaa joukkuetta ja tunnetta kuuluvansa johonkin suurempaan</p>	<p>Tapahtuma luo yhteisöllistä tunnetta joukkueeseen ja koko jalkapalloyhteisöön Sukulaiset ja muut tukijoukot kutsutaan mukaan turnaukseen Turnaus yhdistää lapset ja vanhemmat Tunne olla osa isompaa yhteisöä</p>	<p>Laajempi yhteisö</p>
<p>"En osaa sanoa vaikuttiko se (turnaus) sinäänsä hirveän mullistavasti (yhteisöllisyyteen). Tavallaan aika samalla tavalla kuin kaikki muutkin turnaukset."</p> <p>"Na tän Helsinki Cupin kohdalla meille sillä yhteisöllisyyden muodostumisella ei ole hirveästi vaikutusta (harkittaessa osallistumista turnaukseen), koska se on niin lähellä. Jos halutaan oikein kunnolla vaikutusta niin kannattaa lähteä sit kauemmaksi, missä ollaan oikein yötä tai sit mennään jonnekin leiripaikkaan, vaikka Kiskakallioon. Se olis keino, jos oikein haluttais. Siinä mielessä Helsinki Cup ei just osu meidän kohdalle."</p> <p>"PK-seudun joukkueena Hesa Cup ei oo siinä mielessä nii hyvä turnaus, koska tietysti sitten pelaavat pelinsä ja palaavat kotinsa. Mutta kyllä mun mielest Helsinki Cup positiivisesti vaikuttaa, kun joutuu viikon aikana toimimaan kuitenkin yhdessä. Ei olla sitä (turnauksen vaikutusta yhteisöllisyyteen) sinällään yksittäisenä elementtinä mietitty. Mutta toisaalta, mitä ollaan kyllä viime kauden aikana keskusteltu, että yksi turnaus viime kaudella tehtiin niin, että koko ikäluokan pojat sekoitettiin ja mentiin sekoitella joukkueella turnaukseen nimenomaan yhteisöllisyysajatus kärjellä."</p> <p>"Mun mielestä yksittäinen turnaus ei oo sellanen, mikä välttämättä järkevästi vaikuttaisi yhteisöllisyyteen, jos sitä on jo olemassa. Niin välttämättä ihan konkreettisesti se ei lisää sitä sen enemppä kuin mikään mukaan yksittäinen turnaus. Yhteisöllisyyden muodostumisella ei oikeestaan oo vaikutusta harkittaessa ilmoittautumista turnaukseen. Se on niin kuin itsestään selvyys, että tohon turnaukseen ilmoittaudutaan, jos pelaajia on tarpeeksi."</p>	<p>Vaikea sanoa onko turnauksella suurta vaikutusta yhteisöllisyyteen. Turnauksella ei ole suurta vaikutusta yhteisöllisyyden kannalta sen sijainnin vuoksi. Turnaus ei ole paras mahdollinen PK-seudun joukkueelle. Vaikutusta yhteisöllisyyteen ei ole tarkemmin mietitty vaikka varmasti positiivisia vaikutuksia on ollut. Yksittäisellä turnauksella ei ole merkittävästi/konkreettisesti vaikutusta yhteisöllisyyteen, jos sitä on jo olemassa. Turnaukseen osallistumista pidetään itsestään selvyynä. Yhteisöllisyydellä ei ole vaikutusta osallistuessa turnaukseen.</p>	<p>Yhteisöllisyyden vaikutuksista ei olla varmoja Pelipaikkojen sijainnilla on vaikutusta yhteisöllisyyden muodostumiseen Turnauksen ja yhteisöllisyyden yhteyksiä ei olla tarkemmin mietitty Turnauksella ei ole merkittävä vaikutusta yhteisöllisyyteen</p>	<p>Turnauksen ja yhteisöllisyyden muodostumisen yhteydellä ei koeta olevan merkittävää vaikutusta tai se on vaikeasti määriteltävissä.</p>